СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Пам'ятайте про Україну!

РІК XCIII. Ч. 216. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 12-го ЛИСТОПАДА 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, NOVEMBER 12, 1986 No. 216. VOL. XCIII.

ПОЯВЛЯЮТЬСЯ ПРИХИЛЬНІ РЕЦЕНЗІЇ НА КНИЖКУ Р. КОНКВЕСТА

Джерзі Ситі, Н. Дж. — Щораз більше американських газет і журналів поміщують прихильні рецензії на книжку Роберта Конквеста „Жнива смутку" про Великий голод в Україні в 1932-33 роках.

І так „Ню Йорк Таймс Бук Рів'ю" з 26-го жовтня ц.р. помістив на третій сторінці обширну рецензію пера Крейґа Вітні, одного з головних редакторів „Ню Йорк Таймсу" і його кореспондента в Москві до 1980 року. Він згадує про попередню книжку Р. Конквеста „Великий терор", що описує терор Сталіна в 1936-38 роках, і вірно звітує про зміст книжки „Жнива смутку" покликуючись на автора, який окреслює Великий голод як „голод-терор". Зокрема К. Вітні зупиняється на виразному ствердженні Р. Конквеста, що західні кореспонденти, подаючи неправдиві інформації або промовчуючи факти про Великий голод, допомагали Сталінові у його брехні. Вказуючи на ганебну ролю, яку в тому відіграв кореспондент „Ню Йорк Таймсу" Волтер Дюранті, рецензент однак підкреслює, що його щоденник давав докази про Великий голод в Україні, помимо мовчанки Дюранті, і що Дюранті одержав нагороду Пуліцера (незаслужено, як уважає Конквест) в травні 1932 року ще заки голодовий терор осягнув вершки трагізму.

К.Вітні з прихильністю підкреслює переконливу силу автора у подаванні трагічних фактів і причин голоду в Україні, однак завважує, що у своєму стремлінні подати якнайбільше описів очевидців, Р. Конквест деколи на думку рецензента „пішов за далеко", цитуючи „еміграційні спомини". Як приклад наводить книжку С. Підгайного з 1953 року п.н. „Чорні діла Кремля", не зважаючи на те, що це збірка документального матеріялу. А вже тотальним анахронізмом є його твердження, що згинуло „7 мільйонів росіян".

Всетаки рецензент уважає, що книжка Р. Конквеста це сильна історія написана сильно і з переконанням, яка мусить залишити слід на громадській совісті. Тому К.Вітні закінчує огляд „Жнив смутку" думкою, що Р. Конквест слушно уважає, що як довго ці трагічні події не є вповні розглянені, вони є далі живі та актуальні і це треба мати на увазі коли розглядається проблеми і спілкування з СССР сьогодні.

У тижневому виданні „Вашінґтон Пост" з 3-го листопада 1986 року поміщено рецензію на „Жнива смутку" пера Дімітрія Сімеса, який працює у Фундації Карнеґі для міжнародного миру. Він розпочинає свою статтю пригадкою про великий героїзм і 20 мільйонів жертв СССР в Другій світовій війні, але рівночасно пише, що це не була єдина трагедія від часу большевицької революції 1917 року. І саме доказом того є книжка Роберта Конквеста, яка точно і вичерпно подає статистику сталінських вбивств мільйонів жертв голоду, від яких проходить мороз по спині.

Але найбільше застрашуючим фактом, який рецензент знаходить в книжці Р. Конквеста є це, що не було ніякого раціонального оправдання на винищення голодом такої кількости людей, і такого оправдання не можуть знайти західні аналітики Великого голоду. Д. Сімес довше зупиняється на причині колективізації в СССР і розкуркуленні. Хоча, на думку Д. Сімеса, совєтський режим не був в небезпеці ані через селян-куркулів, ані через українських націоналістів, які (на думку автора рецензії) за малими виїмками інтегрувалися в СССР і були вдоволені мінімальними признаннями культурних та традиційних привілеїв, однак і Сталін, і його співробітники мали одне бажання: побудувати державну систему оперту на тоталітарному принципі. Тому не могли стерпіти ані економічної сили куркулів, ані окремішности українців і мусіли їх знищити. А до цього послужив їм штучно викликаний в Україні голод.

Д. Сімес закінчує свою рецензію подібно як і К. Вітні, а саме, що Роберт Конквест пригадує всім, що система совєтської політики, яка була в 1930-их роках є частиною системи, яка існує і сьогодні. А М. Ґорбачов і його співробітники далі не хочуть подати своїм громадянам до відома, що при творенні цієї системи вони потерпіли такі великі втрати у людях, що їх можна порівняти до втрат в часі Другої світової війни.

ДОПОВІДЬ ПРО „МУЗИЧНИЙ ЛЬВІВ" В НТШ

Ню Йорк. Наукове Товариство ім. Шевченка влаштовує доповідь з циклю „Неповторний Львів" на тему „Музичний Львів", яка відбудеться в суботу, 15-го листопада ц.р., о год. 6-ій вечора, тут в домі НТШ при 63 Четвертій авє. Доповідають д-р Василь Витвицький і Дарія Каранович.

ДЕНЬ ВЕТЕРАНА

З уваги на свято День Ветерана у вівторок, 11-го листопада, це число „Свободи" друкується з датою середи, 12-го листопада. У вівторок, 11-го листопада, Головна Канцелярія УНСоюзу і В-во „Свобода" будуть закриті. Наступне число „Свободи" друкуватиметься в середу з датою четверга, 13-го листопада.

ПРЕДСТАВНИКИ УНР АКТИВІЗУЮТЬСЯ У ВІДНІ

Відень, Австрія (УІБ). — Тут у конференційних приміщеннях „Гофбургу" започатковано у вівторок, 4-го листопада чергову Гельсінкську конференцію, присвячену безпеці й співробітництву між европейськими країнами, що підписали в 1975 році Гельсінкські угоди. Між сиґнаторами 35 держав не було тоді представників України, Білорусі балтицьких держав і інших народів під московсько-комуністичною кормигою.

Заходи екзильного Уряду УНРеспубліки, щоб включити в членство делеґацій представників цього Уряду, як леґітимного продовжника останнього суверенного українського Уряду з років 1918-19 не увінчалися успіхом. В протесті проти цього зорганізованого напередодні Віденської конференції в столичному пресовому клюбі „Конкордія" міжнародний панель, у якому крім голови Уряду проф. Ярослава Рудницького взяли участь: прем'єр польського екзильного уряду — проф. Едвард Щепанік, міністер З. Шкоп'як, голова Чехословацького визвольного комітету д-р М. Повольни, президент Европейської ради зв'язку — д-р З. Юрас, представник екзильної Югославії Л.Д. Сирч та інші. На залі між присутніми був Омелян Коваль з Бельгії, д-р С.Р. Наклович з Відня, Таня Носко-Обороннів з Канади й інші.

Основною темою панелю була справа національних прав у поодиноких країнах під комуністичною контролею. На цю тему висловлювалися поодинокі панелісти, а опісля присутні на залі чужинецькі журналісти. Українські учасники панелю дали вияснення щодо національного й індивідуального поневолення українського народу й українських політичних, церковних та культурно-наукових діячів, щодо Чорнобиля, при чому О. Коваль підніс у дискусії питання українських дисидентів у СССР.

В цілому цей перший виступ української делеґації УНР у Відні був дуже успішний і знайшов належний відгомін між представниками політичного та журналістичного світу, радіо й телевізії.

Крім участи представників політичного світу у Віденській конференції беруть участь делеґати громадських установ, як СКВУ та інших.

До Чикаґо завітає голова СКВУ П. Саварин

Чикаґо. — Українська-Американська Координаційна Рада запросила до Чикаґо голову СКВУ Петра Саварина з Канади, який ще до цього часу не мав змоги відвідати місцеву українську громаду.

Д-р П. Саварин з дружиною прилетить в п'ятницю, 28-го листопада ц.р., а увечері того ж дня о год. 7:30 виступить з доповіддю перед всією українською громадою, яку він репрезентує перед вільним світом. Доповідь відбудеться в авдиторії української католицької парафії свв. Володимира і Ольги. Після доповіді буде обмін думками.

У суботу, 29-го листопада, П. Саварин відвідає деякі українські установи та організації, а в год. 1-ій відбудеться зустріч в українській православній парафії св. Володимира з представниками всіх українських організацій та парафій, щоб у вужчому колі осіб, що очолюють дані організації, обмінятися думками про речі, що турбують і цікавлять усю українську діяспору. На доповідь і зустріч запрошується всіх.

З Чикаґо д-р Саварин відлетить в неділю вранці до Дітройту.

В Ню Йорку відзначили роковини Листопадового Чину

Ню Йорк (В, Л-ць). — В неділю, 2-го листопада українська громада метрополітального Ню Йорку гідно відзначила, заходами Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій — Відділу УККА, 68-мі роковини Листопадового Чину, тобто відновлення української державности на західньоукраїнських землях, який, як заявив під час відкриття голова КОУАО інж. Михайло Шпонтак, засвідчив, що Україна не перестане змагатися за відзискання своєї державної самостійности і соборности.

Того дня в усіх українських церквах метрополії правились Богослужби і Панахиди за український нарід і героїв, які впали в боротьбі, обороняючи щойно проголошену державу, а отці парохи виголосили відповідні до хвилини проповіді, вказуючи не тільки на часи з українських Визвольних Змагань 1918-21 років, але й на теперішню незавидну долю українського народу, який змушений жити під жорстоким комуно-московським режимом.

У Службі Божій, яка правилась в церкві св. Юра в Ню Йорку і яку відправляв та виголосив глибокозмістовну проповідь парох о. ігумен Патрикій Пащак, ЧСВВ, взяли організовану участь зі своїми організаційними прапорами молодечі організації Пласт і СУМА, Організації Українського Визвольного Фронту, ветерани, СУА та інші.

По полудні, о год. 3-ій в авдиторії школи Ашер Ліві, при Першій авеню, відбулась святочна академія з дбайливо підготованою мистецькою програмою, яка своїм ориґінальним змістом викликала теплі почування у присутніх.

Після формального відкриття Свята головою інж. М. Шпонтаком і привітання отців, комбатантів усіх українських армій і присутніх, глибокозмістовну аналітичну святочну доповідь виголосив відомий політичний діяч в Україні і на поселеннях у вільному світі, публіцист і автор багатьох статтей на політичні актуальні теми і визвольну боротьбу українського народу під час Другої світової війни д-р

(Закінчення на стор. 7)

УКРАЇНЦІ ПРИГОТОВЛЯЮТЬСЯ ДО ВИБОРІВ В БРАЗИЛІЇ

Курітіба, Бразилія (ПС ІСНО). — У суботу, 15-го листопада ц.р. в Бразилії відбудуться вибори до федерального та провінційних урядів. До урядів провінційних будуть вибрані: губернатор, віцегубернатор та посли. До федерального уряду будуть вибрані федеральні посли та сенатори (лише на місце тих, яких каденції скінчилися).

Українська етнічна група в провінції Парана підтримуватиме кандидатів українського походження, які співпрацюють з українською громадою або признаються до неї та які є рекомендовані Українською Центральною Репрезентацією на Бразилію. А ними є: Володимир М. Майстрович, кандидат на федерального посла від Партії Ліберального Фронту, яка зараз бере участь в уряді. Маґістер економічних наук, бухгальтер, колишній популярний і активний посадник великого міста Апукарана, з великим скупченням українського поселення (колонія „Нова Україна") із сильною виборчою базою; Віра Вічмишин, замужня Ажіберт, кандидатка на провінційного посла від урядової Партії бразилійського демократичного руху. Донька українця, колишнього посадника міста Прудентополісу, у столиці Української Католицької Церкви. Дружина теперішнього посадника цього міста; Євген Чмир, кандидат на провінційного посла Робітничої демократичної партії, що є в опозиції до теперішнього уряду. Лікар-окуліст, заступник голови ХОС-у (системи ІСНО) в Курітібі. Цілком залежить від того, як українські виборці його підтримають; Рафаель Бойко, кандидат на провінційного посла від партії Бразилійської робітничої партії , що підтримує теперішній уряд. Власник токарської майстерні, живе в українському громадському середовищі. Сподіваються на солідарність та льояльність українських виборців.

Українська етнічна група в Парані має великі можливості вибрати всіх цих кандидатів українського походження. Передусім тоді, коли буде дійсно солідарна.

Е. ШЕВАРДНАДЗЕ ПРОПОНУЄ ОБГОВОРИТИ ПРАВА ЛЮДИНИ

Відень, Австрія. — Виступаючи тут на пресовій конференції, міністер закордонних справ СССР Едуард Шеварднадзе запропонував провести в Москві міжнародну зустріч і обговорити на ній справу про порушення прав людини. До порядку денного такої зустрічі совєтський міністер запропонував включити: контакти між людьми, обмін інформаціями, а також справи культури і освіти.

Е. Шеварднадзе твердив, що за останній час у Совєтському Союзі прийняті важливі заходи для поширення і зміцнення міжнародних контактів, а також для вирішення справ, зв'язаних із мішаними подружжями, і з'єднанням родин.

Поряд з цим він заявив, що, навпаки, в З'єднаних Стейтах порушення основних прав людини носять загальний і систематичний характер, і повторив демагогічне твердження про дотримання Совєтським Союзом прав, які він вважає головними: безплатне медичне обслуговування, забезпечення всіх працею і мешканням.

Державний секретар Джордж Шулц, який виступив на нарадах в справі безпеки і співробітництва в Европі, знову обвинуватив країни совєтського бльоку в кричущому порушенні основних свобід своїх громадян і зв'язав права людини з вирішенням інших проблем зокрема роззброєння, які, за його словами, не можуть існувати і розглядатися ізольовано.

На пресовій конференції, що відбулася після засідання, совєтські офіційні особи зробили кілька заяв про заходи, які уряд СССР приймає в справі про права людини. Речник міністерства закордонних справ Геннадій Герасімов повідомив, що з 1-го січня наступного року вступить в дію новий закон про подання заяв на еміґрацію. Згідно з цим законом, всі заяви, крім окремих випадків, будуть розглядатися протягом одного місяця.

Як це спостерігалося вже в Рейкявіку, в ці дні у Відні совєтські офіційні особи, на відміну від довголітньої практики іґнорування слизьких питань, терпеливо вислуховували членів родин осіб, яких переслідують в СССР. Заступник міністра закордонних справ СССР Анатолій Ковальов навіть запевнив всіх, хто задавав йому питання, що випадки, про які йшла мова, будуть розглянуті в дусі гуманности і доброї волі.

У СВІТІ

КАНАДСЬКІ РАДАРНІ станції, побачивши на сітці два ворожі літаки, що наближалися до берегів Канади, післали сиґнал до головного командування армії. У повітря знеслись два джетові літаки і побачили два совєтські бомбардувальники типу ТУ-95 , випосаджені модерними електронічними розвідчими апаратами. Совєтські літаки намагалися продістатись у так звану „небезпечну зону", заборонену для перелетів закордонних літаків. „Ми не хочемо з цього випадку робити жадних драстичних висновків, бо совєтські літаки принаймні три рази до року роблять такі спроби, мабуть перевіряють нашу оборонну систему, але в дуже категоричний спосіб ми наказали совєтським летунам покинути територію Канади, що вони і зробили", — заявив кореспондентам представник головноо командування майор Норберт Сір.

КЕРІВНИК ПРОФСПІЛКИ шведських рибаків заявив, що фльотиля риболовних човнів, спільно з королівською воєнною фльотою слідкуватиме за проникненням чужих підводних човнів в територіяльні води Швеції. Ерік Ліндберґ відмітив, що у цій операції братимуть участь понад 100 риболовних човнів, які будуть випосажені спеціяльними підслуховими апаратами для виловлювання звуків під водою. „Тисячі рибаків висловили бажання допомогти нам, тобто армії, позбутись закордонного втручання у нашу суверенність", — сказав офіційний представник воєнної фльоти Швеції Пер Бріссман.

КОРЕСПОНДЕНТ ЖУРНАЛУ „Нюзівк", покликаючись на інформації західніх дипломатів в лівійській столиці Тріполі, повідомив, що лівійський диктатор полковник М Муаммар Каддафі говорив неправду коли поширив був вістку про смерть своєї дочки, яка, мовляв, померла від ран нанесених їй під час бомбардування Лівії американськими воєнними літаками. Його дочка жива і здорова, іформує згаданий журнал, а син був тільки легко поранений і тому повідомлення, що діти Каддафі були у шпиталі в тяжкому стані не відповідали правді.

ДЖ. ШУЛЦ НЕ РЕЗИҐНУЄ

Вашінґтон. — Не зважаючи на постійні натяки в пресі, що Джордж Шулц хоче резиґнувати із свого посту державного секретаря з приводу останніх вісток, що звільнення американських закладників в Ливані є зв'язане із доставою американської зброї до Ірану, він заперечує це публічно і в неділю, 9-го листопада ц.р., він мав наради у своєму домі із своїми асистентами. Темою їх була проблема як вплинути на Сирію, щоб не брала участи у терористичних акціях, тому, що він має в тому тижні зустріч у Лондоні у справі Сирії, санкцій проти якої вимагає уряд Великобританії.

Рівночасно речники Демократичної партії дальше атакують Роналда Реґена за його таємні торги зброєю для звільнення американських закладників. Про переговори з Іраном в цій справі натякають тепер офіційні чинники Уряду і вони рівночасно підтверджують, що це була зміна у політиці Президента, який досі переконував, що не піде на ніякі уступки з терористичними урядами, коли йдеться про звільнення американських закладників.

Ізраїльський уряд публічно боронить Р. Реґена, стверджуючи, що коли йдеться про життя людини треба зробити все, що можливе щоб людей рятувати. Прем'єр Ізраїля Шімон Перез заявив, що він зробив би те саме, коли справа йшла б про його громадян, ув'язнених іншим урядом. Ця заява Ізраїля збудила припущення, що саме уряд Ізраїля був посередником у справі звільнення американських закладників.

Однак один із членів Державного департаменту, який був в неділю на нараді у Дж. Шулца, заявив пресі, що справа Ірану і зброї, яку він мав отримати від ЗСА, взагалі не була порушена. Також співробітники Дж. Шулца, вважають, що його резиґнація це „тільки чиста спекуляція" без серйозних підстав.

СССР намагається продістатись на космічний ринок

Лондон. — Як інформує британська газета „Файненшел Таймс", з Москви тількищо повернулися представники британської торговельної компанії „Джардін Мейтсон", головна квартира якої знаходиться в Гонг Конгу, яка можливо, буде посередником між Совєтським Союзом і західніми підприємствами, що зацікавлені запущенням своїх сателітів в стратосферу, але не мають для того можливости від часу катастрофи американського міжпросторного корабля „Челленджер" і вибуху двох ракет типу „Аріана".

Очевидно, лідери СССР хочуть зручно використати ситуацію, щоб, як кажуть на Заході, набити свої кишені західньою валютою, зокрема долярами і західньонімецькими марками, які на ринку творять так звану „тверду валюту". Вони запропонувати свої послуги за відносно невисоку ціну 10 мільйонів американських долярів за один випуск совєтською ракетою „Протон".

Представники компанії, які відвідували недавно Москву, вже запропонували деяким великим державам „послуги" СССР, але покищо такі пропозиції не викликали на Заході великого ентузіязму. Захід не хоче ризикувати мільйонами, бо СССР не дає жадної ґарантії і досі не вивів у стратосферу жадного західнього сателіта, хоч своїх запустив чимало. Москва числить на те, що представництво західньої компанії збільшить шансу підписання умови, але досі цього не сталося.

Державний департамент ЗСА устами свого речника заявив, що він не дозволить на висилку із ЗСА американських сателітів, не зважаючи на те, чи вони належать до держави чи до приватних компаній.

На космічному ринку з'явився також і третій партнер, а саме Китайська Народна Республіка, яка, у випадку потреби, запускатиме також і американські сателіти.

В АМЕРИЦІ

У ВИБОРАХ, ЩО ВІДБУЛИСЯ 4-го листопада, взяло участь лише 37,3 відсотка виборців. Це найнижчий показник за останні 44 роки. Про це повідомив на пресовій конференції Кертіс Ґенс з комісії в справі вивчення американських виборців. В голосуванні взяло участь 66,24 мільйони виборців. 112,1 мільйона не схотіли піти на виборчі дільниці. На думку К. Ґенса, апатія виборців зв'язана з тим, що в багатьох стейтах ще перед виборами можна було передбачити, хто здобуде перемогу. „Вони не бажають голосувати, коли переможець відомий наперед", сказав Ґенс про виборців. У стейті Ню Йорк голосувало 30,9 відсотка виборців, що є на 9,1 відсоток менше, ніж у 1982 році. Апатію нюйоркських виборців легко пояснити: перемогу більшости кандидатів можна було передбачити наперед, в тому числі перемогу губернатора Маріо Квомо і сенатора Алфонса Д'Амато.

ПОКЛИКУЮЧИСЬ НА НЕНАЗВАНИХ урядових чинників, газети „Вашінґтон Пост" і „Лос Анджелес Таймс" повідомили, що президент Роналд Реґен особисто одобрив продаж запасних частин до літаків американського виробництва, проданих Іранові в останні роки правління шаха. Президент зробив це, щоб добитися звільнення американських закладників, захоплених терористами в Ливані. Газети пишуть, що саме завдяки продажу Іранові запасних частин вдалося добитися звільнення пастора Бенджаміна Вейра і пастора Лоренса Дженка в минулому році і Дейвида Джейкобсена кілька днів тому. „Лос Анджелес Таймс" підкреслює, що санкція на продаж Іранові запасних частин була дана Президентом, не зважаючи на те, що ЗСА наклали ембарґо на продаж цій країні зброї і військового спорядження, та й сам Р. Реґен неодноразово обвинувачував іранський уряд в підтримці тероризму. Газети відзначають, що лише група найближчих помічників Президента знала про цю його санкцію. Ні державний секретар Джордж Шулц, ні секретар Департаменту оборони Каспар Вайнберґер донедавна не знали про продаж Іранові запасних частин.

З'ЄДНАНІ СТЕЙТИ АМЕРИКИ і Ізраїль підписали угоду про участь Ізраїля у створенні стратегічної оборонної ініціятиви (СДІ). Від імени ЗСА угоду підписав заступник директора проєкту СДІ Ґордон Смит, від імени Ізраїля — генеральний директор міністерства оборони Давид Іврі. Ізраїль став першою державою, що не входить в НАТО, яка підписала угоду про участь в СДІ. Раніше подібні угоди були укладені З'єднаними Стейтами з Англією і Західньою Німеччиною. Близька до підписання відповідна угода і з Японією.

ТАНЦЮВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ ЧУПЛЯКА З УСПІХОМ ЗАПОЧАТКУВАВ ТУРНЕ

Вінніпеґ, Ман. (тел.). — Танцювальний ансамбль Степана Чупляка з Ноттінґаму, Англія, в числі понад 50 осіб, мав свій перший виступ тут у четвер, 6-го листопада ц.р., у Сентенніял авдиторії в присутності понад 1,000 осіб.

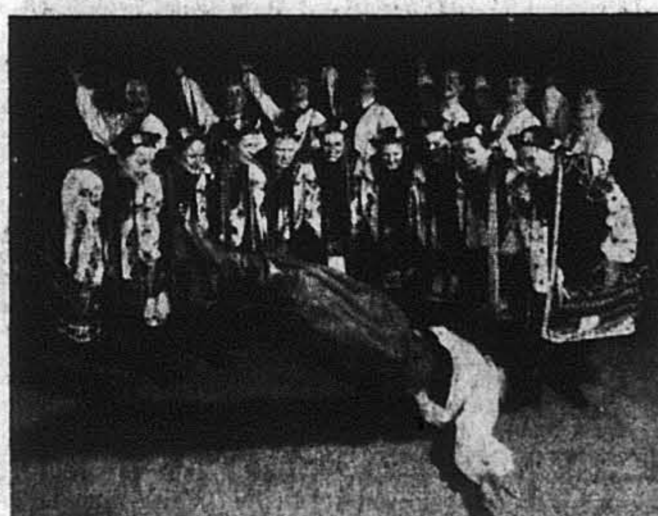
Раніше групу привітали на летовищі місцеві провідні особи на чолі з о. шамбеляном Михайлом Буячеком як теж члени відомого ансамблю „Русалка".

Концерт пройшов з великим успіхом, публіка прийняла молодь з Англії тепло і ентузіястично, перериваючи деякі точки стоячими оваціями.

Концерт вшанували своєю присутністю Митрополит Максим Германюк і посадник міста Билл Норрі.

Після концерту танцюристів гостили на прийнятті члени ансамблю „Русалка".

В наступних днях Ансамбль Чупляка виступав в інших місцевостях Канади згідно з пляном турне.

Група танцюристів з Ансамблю С. Чупляка.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Tel.: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Поставу Митрополита слід привітати

Коли в минулому місяці відвідав осідок Української Католицької Церкви в ЗСА у Філядельфії префект Конґреґації Східніх Церков кардинал Д. Сімон Люрдусамі Митрополит Стефан Сулик виголосив знаменну привітальну промову, яка своїм змістом виразно вказує на стійку поставу нашого Владики до проблем Української Католицької Церкви, так тут на вільній землі, як і в Україні та Польщі.

Здається це вперше в історії Ватикану стоїть на пості префекта Конґреґації Східніх Церков уродженець Індії і саме цей факт Митрополит Сулик уважає дуже корисним для УКЦеркви, бо так боротьба Індії за самостійність, як і різниця релігії в цій країні, дають кардиналові Д.С. Люрдусамі більше зрозуміння потреб і проблем Східніх Церков. Тому саме Митрополит Сулик в'яже із перебранням посту префекта цих Церков кардиналом, уродженцем Індії великі надії, що він допоможе Папі Іванові Павлові II розв'язати складні але вітальні справи Української Католицької Церкви.

Владика Сулик виразно підкреслив у своєму привітанні, що говорить в імені мовчазних братів і сестер катакомбної Католицької Церкви в Україні і пригадав представникові Ватикану про народовбивство в Україні в роках 1932-33, але також і в часах Другої світової війни, коли саме українські католицькі владики віддали як мученики своє життя за стійку поставу і оборону Католицької Церкви та Апостольської столиці. Однак, як заявив Митрополит, цей факт, як і факт дальшого мучеництва українців-католиків в Україні, є світом і Ватиканом іґнорований, помимо всіх екуменічних зусиль. З гіркістю Владика Сулик ствердив, що видається немов би саме вірність українців Христові та Ватиканові була перешкодою до з'єднання Сходу із Заходом.

Митрополит також звернув увагу кардиналові на те, що за два роки українці будуть відзначати 1000-річчя Хрищення України і що цю світлу річницю хоче узурпувати собі Російська Православна Церква, хоч історично відомо, що в часі коли св. Володимир прийняв християнство не було ще російської держави. Митрополит запросив рівночасно через кардинала Д. С. Люрдусамі Папу Івана Павла II до участи у цьому ювілеї, який будуть відзначати всі українці.

Знаменною і актуальною у слові Митрополита Сулика є пригадка постанов Ватиканського Собору II про встановлення патріярхатів „там, де зайде потреба". На думку Митрополита, офіційне встановлення патріярхату для УКЦеркви буде об'єднуючим фактором і він надіється, що Ватикан примінить тепер схвалення Собору до нашої Церкви та тим сповнить глибоке бажання її священства і вірних.

На кінець свого привітання Владика Сулик заторкнув ще одну близьку його серцю справу — привернення на перемиському престолі українського католицького єпископа для українців, що живуть тепер у Польщі. Він поставив прямо вимогу, щоб префект Конґреґації Східніх Церков інтервенював у цій справі яка Митрополита як уродженця Лемківщини, особливо турбує.

Достойна, вимовна і рішуча промова Митрополита Сулика викликала помітне враження не лише на кардинала Д. С. Люрдусамі, який просив передати йому її повний текст, але також на всіх вірних УКЦеркви в ЗСА. Немає сумніву, що чітко з'ясовані найбільш болючі для УКЦеркви справи перед відпоручником Папи Івана Павла II були поставлені саме на те, щоб вони якнайскорше дійшли до того, для кого вони були призначені і щоб вони задемонстрували Ватиканові спільну поставу проводу УКЦеркви в ЗСА та її вірних. Маємо надію, що постуляти Митрополита цієї Церкви тим разом знайдуть зрозуміння у нового префекта Конґреґації Східніх Церков, а через нього у найвищих колах Ватикану.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН підписав закон про імміґрацію. Під час церемонії підписання в Білому Домі він сказав: „Цей закон спрямований проти тих, хто порушує суверенітет країни". Президент відзначив, що в 1981 році його Адміністрація попросила Конґрес прийняти іміґраційний закон, який передбачав би санкції проти працедавців, які приймають на працю нелеґальних іміґрантів, і заходи в справі охорони країни від нелеґальних іміґрантів. „Новий закон передбачає те, про що ми просили", — підкреслив Р. Реґен. Згідно з новим законом, право на леґальне перебування в ЗСА мають всі, хто продістався в країну нелеґально до 1982 року.

Михайло Кучер

ДОГОВІР У ЯЛТІ, ПОЛЬЩА І ПІВДЕННА АМЕРИКА

I.

Події 80-их років у Польщі, скільки б про них не писали, не будуть цілком зрозумілі без того, що сталося зараз після Другої світової війни. Більш конкретно — що сталося у червні 1944 року. Польський уряд був на еміґрації в Лондоні. Міколайчик поїхав у Москву, щоб вияснити польсько-совєтські відносини.

Невідомо чи випадково, але в день приїзду Міколайчика до Москви в Польщі почався суд над генералом Окуліцьким, колишнім командуючим армією спротиву проти німців. (Армія крайова). Поляки на чужині певні, що збіг подій — не випадковий.

Власне 1944 року був зроблений плян, як зреалізувати ухвали конференції в Ялті. Що власне сталося в Польщі 1944-45 років. Там трапилася соціяльна революція, яка дала владу робітникам і селянам. На папері. А в дійсності мало місце накинення системи суспільних відносин, на які не могло погодитися польське суспільство.

Люди, які тоді опинилися на чолі держави, були тільки виконавцями політики Сталіна. Тоді польські комуністи (як українські ліві есери-боротьбісти) не витримали іспиту на патріотів своєї батьківщини. Але де батьківщина комуніста?

Є ще не зовсім приємне питання — чому поляки без спротиву прийняли натиск Сталіна. Чому поляки погодилися на совєтизацію своєї батьківщини? Чому без спротиву Польщі була накинена економічна система яка у 80-их роках привела її до руїни. При такій системі людина обертається у власність держави. Можна говорити про терор, але справа не тільки в ньому. Терор 1945 року був скерований насамперед проти вояків Крайової Армії та інших груп збройного спротиву.

У 50-их роках терор уже охопив всіх, у кого був тільки натяк на незалежне думання. Тоді зреалізовано реформи, які обернулися у карикатуру сподіваного.

Польським комуністам вдалося скалічити польську мову і накинути суспільству свій жарґон. Проблема скалічення мови — засаднича. Варто проаналізувати партійний жарґон, що дозволить зрозуміти маніпуляцію фактами та керування людськими відносинами. У ті роки поляки забули свою мову. Дійсність була така жахлива, що ніхто не відважився назвати її справжнім іменем. Тому „відлига" 1956 року була викликана зрозумінням небезпеки скалічення мови.

У 1956 році польське суспільство програло і тут лежить причина і ключ до подій 1980 року. Ґомулка став кумиром (культ особи) суспільства. Поляки захопилися тим, хто сидів у сталінських в'язницях, хто виступив проти колективізації, хто звільнив з в'язниць вояків Крайової Армії, та кардинала Вишинського. Ґомулка заявив, що Польща і СССР можуть договоритись як рівні партнери. Ґомулка одночасно став представником народу, одначе дуже хутко втратив усі свої прероґативи.

Криза жовтня 1956 року мала в основі пасивність суспільства. Тоді поляки поважно дискутували питання чи соціялізм може бути більш досконалим, чи можна критикувати марксизм.

Кремль знав, що польська армія і суспільство будуть боротися на випадок збройної інтервенції. Москва на таке не пішла і в Польщі залишились два фундаменти, на яких тримається суспільство-Церква і селянство.

Закінчення буде.

Роман Кухар

ЗВІРСЬКІ ЗЛОЧИНИ У ВІННИЦІ

Антін Драган. „Пам'ятаймо про Вінницю!", технічний редактор Роман Ференцевич, обкладинка Богдана Титли, передмова, ілюстрації, список використаних джерел, „Свобода", В-во Українського Народного Союзу, Джерзі Ситі, 1986, ст. 48.

Там, де запанували злочини, терор, грабіж, варварство й вандалізм, насилля, брехня, кривоприсяга, ламання договорів, підступ, обман — там і всюди видно несхибні познаки суті московських діянь. Ще до виникнення московського „государства", його предтечі, Юрій Долгорукий, Андрій Боголюбський з ворожої Київській Русі Суздалі, записався ганебно в історії своїми напастями на Київ і руйнуванням нашої столиці. Недовго після оснування Московського князівства „собірателі русских земель" прославилися своїми підкупами й розбоями, зокрема за царя Івана Ґрозного масакрами новгородського та псковського населення, чим побільшувалася незаконно територія московської самодержавної системи. Винародовлення завойованих московських народів, завоювання Сибіру, України, Кавказу, Польщі, і т. д., довели до потворного розросту московської імперії. Процес опанування немосковських народів завжди супроводили імперські насильства Москви над ними, кровопролиття, вигублювання цілих народних спільнот, поневолення вільних громад і викривлювання їхнього характеру.

Український народ може засвідчити з власного досвіду таку злочинну тактику Москви трагічними подіями ще з часу московської різні в Мазепинському Батурині, зруйнування Запорізької Січі — першого у світі державного демократичного об'єднання-республіки, — і аж до кривавої розправи большевицької Москви з українським визвольним рухом під час Першої світової війни, з національним проводом українського народу в 1930 роках, до масових виголоджувань українського населення в той же час та масакр українських в'язнів большевицьких тюрем по всіх землях нашої батьківщини до, під час і після Другої світової війни. Туди належить теж зарахувати злочини Москви супроти інших народів, наприклад, ліквідація польських офіцерів в Катині в 1940 році.

Усі ті злочини є вислідом московських намагань викорінити національну свідомість поневолених народів та утримати за всяку ціну московську колоніяльну імперію. Імперія, з природи речі, це злочинний витвір, що народився з насилля над іншими народами і може продовжувати своє існування тільки злочинними заходами супроти них. Хижацька московська імперія особливо ж, своїм походженням монголо-фінського гібриду зі знаменним йому типом жорстокої деспотії, перетворилась у нелюдську совєтську тюрму народів, тим то і справедливо утотожнюють її з імперією зла.

Проте нечулий на українську трагедію позбавленого волі й закріпощеного народу ліберальний світ спомагачів московсько-совєтської імперії зовсім байдужий до долі поневолених Москвою народів, що більш, свідомо приховує перед прилюдною опінією московсько-совєтське народовбивство в Україні й інших підсовєтських країнах. Таку поведінку космополітичних ліберальних кіл важко інакше вияснити, як їхньою свідомістю співвідповідальности за злочини Москви.

Книжка колишнього редактора „Свободи" й очевидця жахливих розкопин у Вінниці, св. п. Антона Драгана п. з. „Пам'ятаймо про Вінницю!" — своїми відкриттями голих фактів виморювання голодом і масовими вбивствами українського населення в Вінниці, на одному тільки клаптику скривавленої рідної землі, ворожою, злочинною системою терору, що не перебирає у засобах нищення національно свідомої української людности, аж до сучасного нищення радіяцією — глибоко зворушує читача й закликає наших земляків тут і в краю, як і всіх людей доброї волі в цілому світі, запам'ятати цей жахливий злочин Москви, один з безчисленних над українським народом за поверх триста років її безправного панування над Україною. Великий голод з 1933 році, звітує А. Драган, був ще у свіжій пам'яті населення України, коли „в роках 1936, 1937 і 1938 на нього впала страшна змора нового большевицького терору. Справді, ніхто не знав ні дня, ні години, коли до його хати під'їде „чорний ворон", закрита чорна автомашина НКВД, в якій зникли навіки мільйони людей. Під'їжджав „чорний ворон" до хати колгоспника, робітника чи інтеліґента найчастіше вночі агенти НКВД переводили трус або й без трусу наказували збиратись. І тоді востаннє його бачили рідні. Всіх арештовано під закидом, що вони „вороги народу". Безпосередньою причиною арешту підозрілого, — а підозрілими в ті часи сталінської оприччини були десятки мільйонів — могла послужити поштова картка від рідних з Польщі чи іншої країни, часом знайдений під час трусу хрестик чи богослужебна книжечка. В багатьох випадках арештували на донос — без основи і сенсу. Ця страшна хвиля арештів, що тривала аж до вибуху Другої світової війни, ледве чи залишила в Україні одну родину, яка не принесла б жертви большевицькому молохові.... До найбільш промовистих описів того страшного народовбивчого терору, що його допустилася окупаційна комуно-московська влада у Вінницькій області в роках 1936-39 та що становить тільки фрагмент того постійного голокосту, що його та влада в різних формах безупинно практикує в Україні по сьогоднішній день, належать „сухі" свідчення рідних жертв того терору: їхніх дружин, батьків, матерів, братів і сестер, що вони їх склали перед міжнародною комісією розкопу могил у Вінниці".

У підрозділах своєї жалобної, ваговитої розповіді — „Вінниця — символ", „В долині сліз і горя, руїни і смерти", „У місті жаху і смерти", „Згадають, як шалів терор", „Розкрилася земля і показалося пекло", „Кулі і постріл", „Спосіб розстрілів", „В'язання рук і затикання рота", „Місце і подробиці вбивства", „Час злочину", „Мотиви злочину", „Народовбивство продовжується", ітд. — автор описує Дантейське пекло, що його зготувала совєтська влада для безвинного українського населення, яке в одній Вінниці втратило близько десять тисяч жертв заради побудови московсько-большевицького кривавого соціялізму в СССР.

З гіркою до болю, але вірною до останньої літери книжкою А. Драгана — отим нев'янучим документом трагедії нашого народу в совєтській неволі, треба нам усім познайомитись, аби ніколи не забути затаюваного ворогами українського народу в світі рідного голокосту.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Теодор Терен-Юськів

На виставці Я. Плавюка

Цьогорічний мистецько-малярський сезон в ґалерії ОМУА відкрито дещо спізнено бо аж 19-то жовтня. З прикрістю треба ствердити, що наші мистці останніми роками не спішаться виставляти свої праці, так, як це чинять американці й інші. Очевидно, що це не ознака потрібного і конечного нам культурно-мистецького розвою. Представник Чикаго, мистець Яро Плавюк привіз нам своїх 30, гарно обрамлених, це тепер часто не буває — картин. Либонь через низку інших імпрез, публіка, хоч і добірна, не була численна. Виставку відкрив голова організації, Михайло Черешньовський; сказав дещо про мистця і колега по пензлі (чи по шпахлі?), Любослав Гуцалюк.

Я. Плавюка собі ще дехто пригадує — одні переставились, інші призабули — з-перед 30-ти літ, коли то він брав участь у збірній виставці в давнішій ґалерії Літературно-Мистецького Клюбу. Крім цього, я сам, майже кожного року, мав приємність оглядати його картини на українських фестивалях в Артс-центрі Ню Джерзі, де їх виставляла їх Ірена Ваньчицька з Філядельфії. І бувало запитував я її: „Коли ж то вкінці загостить Плавюк і до Ню Йорку зі своїми працями?"

Врешті таки спромігся він прибути з виставкою до нашого міста. Зачнемо від реперезентативного, гідного похвали каталогу, якого не бачили ми вже роками в ґалерії. За 30 літ Плавюк не змінив свого стилю малювання, тільки поглибив його. Він кольорист залюблений у пейзажі та тяготіє у своїй мистецькій насназі до темніших притишених тонацій. Більшість його картин поринає у суцвітті блакитного колориту пов'язаного з хрещатим білим, сірим, фіолетом чи індіґо. Малює Плавюк олією, часом акриліком. Найчастіше послуговується шпахлею.

Був тут у нього і портрет чи радше голова „Мученик" - може це мотто до терпінь рідного народу підсичених Чорнобілем — якби доказ, що й фігуральне мистецтво йому близьке. В живописах його височіє помітно краса гір, що її він відчуває найглибше, бож він уродився і виростав у підніжжі Карпатських гір, він же гуцул із Кут. Плавюк поніс світами в душі красу чарівних Карпат, як горіючий смолоскип свого мистецького життя. Тому зрозуміло, що гори і це його пристрасть і вони вдаються йому особливо добре чи то будуть саме грайливі Карпати Тирольські Альпи чи Ісляндія.

Стиль мистецтва Плавюка сучасний, часто навіть пів — чи зовсім абстрактний. Його квіття, це немов би кинені злегка тільки барвисті натяки-цятки; проте вони досконалі і одні з кращих його досягнень. Деякі картини замість точніших заголовків (мистець нарікає, що не любить давати заголовків), він просто підписує „Семіабстракт" чи „Абстракт". Проте його абстракти композиційно і кольористично переконливі, гармонійні і таки принадливі. Впалала в око глядачам єдина своїми кольорами праця озаголовлена „Семіабстракт", число 15, де спалахами грали жовто-оранжеві переливи із зеленкавим і чорним. Деякі з його праць вирізнялись глибшою вникливістю, що спонукувала цікавішого до особистих рефлексій, як ось „Самітність", де видніла жіноча постать на фоні розлогих гір, поза недалекою хатиною-колибою. Плавюк уміє накинути глядачеві настрій навіть скупим рисунком і таким же кольоритом, наприклад у творі „Зима". Привертала до себе увагу, тематично єдина, — „Пристань" з човнами в синьо-білому зображенні.

Слабшими були дещо безкольоритна „Весна" чи малопереконливий „День після" (збомблені доми). Однак у цілому виставка залишила по собі гарне враження та подобалась усім.

Сподіваємось, що Плавюк не чекатиме знову 30 років, щоб завітати до Ню Йорку.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

НЕ ІҐНОРУЙМО НАШИХ ПРОФЕСІОНАЛІСТІВ

З приємністю треба признати, що полуденок, який відбувся в неділю 5-го жовтня ц. р., в Плаза Готелі з нагоди 10-річчя українського Музею і початку будови нового будинку в Ню Йорку, був непересічно добре приготований і гарно переведений.

З другої сторони, тяжко зрозуміти чому наші установи так часто вибирають не-українців до проєктування нових будинків, які служать цілій українській громаді.

Український Музей в Ню Йорку, як і недавно запляннований будинок церкви св. Юра, є прикладами такої ситуації. Це не є припадок. В 1981 році в „Українському Тижневику" в серії статтей присвячених українській архітектурі на поселеннях, було подано, що від 1950 року 50% нових україн-

(Закінчення на стор. 8)

Тетяна Іванівська

ХАРКІВ ПІД НІМЕЦЬКОЮ ОКУПАЦІЄЮ В ЧАСІ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ

I.

Харків — місто моєї молодости, де я народилася, училась, згодом працювала. Це місто з яким я ділила долю і недолю. Харків — наше старинне місто, в якому завжди відчувалась духовість віку. Не легко було перебути жорстокий сталінський режим, коли кожного дня можна було очікувати арешту, заслання; особливо страшним був період Єжовщини, коли то численні мільйони впали жертвою того терору. Як хотілось якоїсь зміни...

З вибухом Другої світової війни події покотились. 1941 року німецькі нацистські війська займали Україну й під осінь зайняли і Харків. Прийшли нові події, про які я хочу тут згадати.

Спочатку хочу розповісти про один випадок, який допоміг мені зрозуміти чим керувалась гітлерівська влада, проявляючи свою особливу тактику супроти нашого народу на окупованих нею землях. Для цього мушу зайти хронологічно дещо вперед.

У 1941 році я, як і багато наших воєнних біженців, опинилась в Німеччині. Тоді фронт вже бистрим темпом посувався на Захід, було ясним, що Німеччина цілковито програє. Опинилась я з двома малолітніми дітьми в місті Брунсвіку, де несподівано познайомилась, і навіть подружила з однією німецькою графинею (до чого причинилось і моє знання німецької мови). Як я згодом зрозуміла, ця німкеня працювала для якогось засекреченого німецького бюра. Одного дня вона принесла із собою якусь брошуру і сказала, що хоче мені щось показати, але під дуже великим секретом. Вона відчинила передо мною першу сторінку цієї брошури, де був написаний „Вступ". Я відразу побачила, що цей „Вступ" підписаний самим Гітлером. Прочитавши, я з цього „Вступу" довідалась про основні напрямні гітлерівської політики супроти України і Східньої Европи взагалі Майже дослівно пригадую зформулювання цього: „В Европі зараз існують дві великі країни — Німеччина і Росія. Дві великі країни не можуть існувати, — народ однієї країни мусить бути знищений, тому треба знищити усі народи Росії, винищувати їх незалежно якими засобами. Залишити тільки частину інтеліґенції, яка зможе допомогти розбудувати нашу державу." Розуміється, було ясним, що під окресленням „російські народи" розумілись усі народи СССР, також окреслення „Росія" було вжите в розумінні СССР (згл. російська імпері). Ось так виглядали основні напрямні політики Гітлера.

Отож, 1941 року, осінню, німецькі війська зайняли Харків. При наближенні фронту багато мешканців міста виїхало на схід. Це в більшості були співпрацівники влади, а також і частина звичайного населення. Ті, що остались, надіялись на зміну на краще. Коли до міста увішли перші частини німецького війська, деякі люди привітали їх квітами. Ніхто, включно з місцевими жидами, не знав, що може принести ця нова влада. Мій чоловік Іван Луцевич, за фахом археолог, був дуже за тим, щоб ми остались в Харкові. Тоді у нас було двоє малолітніх дітей — Оленка семи років і Андрійко чотирьох років. В тому часі ми з чоловіком обоє працювали в Українській Картинній Ґалерії. Ми, як і наші співпрацівники, рішили там і далі працювати (хоч, розуміється, від якогось часу ніякої оплати за працю не отримували). Ця Ґалерія була нам дорогою, це були наші культурні скарби, ми хотіли їх берегти.

Уже в перших днях після приходу німців, населення могло бачити, що ця нова влада нічого доброго не принесе. Не було ніякого прояву з боку німців, щоб налагодити хоч якесь нормальне життя в місті. Селяни приносили харчі із довколишніх сіл і мешканці міста вимінювали ці харчі на якийсь одяг. Крамниць з харчами взагалі не було. До нашої Картинної Ґалерії часом заходили деякі німці. Це були, звичайно, інтеліґентніші німці, які розмовляли з нами ввічливо. Я по місті ходила тоді дуже мало, тож і не знаю про якісь окремі прояви нової влади, хоч вони напевно були.

Ходили чутки, що жидів заставляють жити окремо від решти населення і для цього приготовляють для них ґетто на Тракторному заводі. Очевидно німці від перших днів свого приходу розшукували жидів, але робили це якось дуже потаємно, бо раптом в один день усі жиди отримали повістки, щоб з'явитися наступного дня о 10-ій годині ранку коло Тракторного заводу. Це сталось приблизно після двох місяців німецької окупації. Моя добра знайома, жидівка, яка зі мною працювала в Картинній Ґалерії, отримала також таку повістку. Вона якось не підозрівала нічого особливо небезпечного. Досить спокійно склала свої важливіші речі і на означений час пішла, куди було вказано на повістці. Мій чоловік навіть хотів її проводжати, щоб допомогти нести речі, та якось цього не сталось. Уже на другий день з'явились чутки, що всіх жидів там пострілили, все ж люди не були певні в цьому. Вхід до Тракторного заводу був заборонений, брама замкнута.

Надходила зима, ставало щораз зимніше. Того року зима була особливо холодна — люті морози і сильні сніговії. Сніг лягав все вище. В людей викінчувались всякі запаси харчів. Селяни з харчами не з'являлися в місті. Було це не тільки через погоду, а в скорому виявилося, що місто оточене німецьким військом, чи ґестапівцями, і що до міста нікого з харчем не впускають. Люди з Харкова рішили йти роздобувати харчі в поблизьких селах. Вони везли на саночках якісь речі, щоб виміняти їх на харчі та привезти його на цих саночках додому. Переважно йшли за харчами мужчини, в яких були жінка й діти, які чекали з нетерпінням на їхній поворот. Йти через поле покрите глибоким снігом, в страшний мороз, часто при сильній сніговії — було дуже тяжко. Та коли вони, після цієї тяжкої подорожі, повертались з якимсь харчем, — їх до міста не впускали... Вони мали покинути цей тяжко здобутий харч, і тільки тоді їм дозволяли увійти до міста. Багато з них, видно не всилі були цього зробити, може пробували знайти якийсь інший вихід з положення, — як би там не було, але багато з них, в розпачі, обезсилені, шукаючи виходу з цієї тяжкої ситуації, залишались перед входом до міста і... замерзали. Такий був вид перед Харковом: між кучугурами снігу — люди з саночками, ближче і дальше від міста, та вони вже не рухались — замерзали, їх замітала сніговія.

Закінчення буде.

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1986 Р.

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
42 Целюх Ніна
47 Ріттер Матев А.; Престош Данило 2, Тимотій
59 Комарницька Шавна
75 Орландо Христіян І. 2.
88 Ганкевич Михайло
101 Волкер Данило, Михайло
104 Беллін Микола
114 Сапенза Геральд Г.
123 Кондела Десерай Н.
133 Андерсон Оксана
147 Мілиничук Стефанія
162 Бута Ерік
173 Мадден Андрій
182 Томпсон Іван
217 Кап Тарас; Чартертон Михайло
231 Мишель Аманда Л.
247 Гансин Дженіфер Л.; Марчинишин Ерік В., Трасі М.
256 Луцький Степан Т.
276 Новиковський Адріяна; Халуп'як Патрик М.; Тромбуляк Матев; Халуп'як Джансон
293 Хома Йовіт
348 Каріні Анна
349 Яцюк Степан, Петро
368 Тершаковець Стефанія
377 Копинець Олександер, Ангеля Ріянон
385 Лепорі Джіна
406 Гімка Джеймі
414 Д'Анджело Павло, Христина
434 Веретельник Андрій
474 Михайлюк Богдан Я.
486 Шабатура Андрея

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
7 Гнатюк Дебра
45 Хомин Андрій
59 Руут Анна
94 Склепович Карол
153 Манко Марко 2; Яхвак Ярослав
164 Гарінгтон Сандра; Маннінo Самуель, Дженіфер
170 Вариха Люба
176 Матійчук Микола
179 Кісер Луїз
210 Береза Борис
274 Боднар Филис А.
276 Гамзяк Патриція, Стефан, Василь
277 Боднар Іван
292 Колман Джак А.
299 Сидорович Степан
367 Чабко Тереза

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
13 Сосяк Євген
330 Мартинюк Микола

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
21 Деринг Марко
361 Яремчук Володимир

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
1 Демско Іван мол.
7 Демко Варвара
42 Маховецький Едвард; Лесів Лариса
82 Пакеті Йосиф Д. 2.
88 Лімбергер Надія, Оксана; Костецький Ніна, Ігор
94 Бойд Матев
121 Стоокс Дженіфер, Марія
147 Стефаник Іван
173 Щерба Филип
179 Пастерська Чанин
240 Кіндрат Михайло
295 Мологан Юлія
345 Луцик Христина
346 Гайдук Юрій
375 Гулик Микола
478 Галич Любомира
489 Ліка Адам

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
191 Сосяк Євген
295 Криницький Іванна М.2, Марта, Стефанія 2.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
7 Гнатюк Дебра
45 Фегнел Боб, Джеф, Патриція; Гомин Андрій мол.
59 Рутт Анна
94 Склепович Карол; Борискевич-Бойд Натан
153 Гахвак Ярослав
164 Маннінo Дженіфер, Самуель; Гаррінгтон Сандра
170 Варихa Люба
176 Матійчук Микола
179 Кісер Луїза
204 Самокіш Христина; Баб'як Михайло Д. мол.
221 Колючі Микола, Христина, Катерина
230 Новицький Степан
274 Боднар Філіса
276 Гомзяк Василь, Степан, Патриція
277 Боднар Іван
292 Кольман Джак А.
332 Пастрик Робін
367 Шабко Тереза

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
25 Матківський Ерік
70 Леддій Христина
94 Козак Іренус
180 МеҐован Ірина
194 Нийштор Томас, Михайло
217 Перотто Рональд
234 Солтівський Орест
242 Трояновський Тамеля
245 Мицик Адам
292 Коць Джеймс
350 Ріго Іван, Юрій
374 Попик Ольга
406 Грушецький Еймі
432 Буртник Джеймс В.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
53 Претка Андрій
81 Лисиманка Петро
93 Шута Марія
120 Свантко Марко, Дональд
153 Манко Марко 2.
180 Мартинюк Катерина
204 Береза Борис
210 Погуляй Топі А.
230 Бевілажі Данило мол.
292 Запотний Тереза
299 Сидорович Стефан
334 Чернецький Діяна
362 Осер Станлій
371 Лобур Валерія
399 Припхан Андрій
445 Василів Дан Б., Роман
460 Телефонов Василь; Чих Марія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ)

Відд.:
17 Міщанчук Михайло
19 Буш Андрій
37 Дулин Марко
130 Пінкава Лариса

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
397 Ванчинський Євген

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
11 Сціпений Боніта
12 Гулич Євген
22 Перун Джері, Оксана, Ольга, Роман, Дан С.(Богдан)
34 Блонарович Лариса
39 Бугай Камберлій, Джері
47 Масі Андрій, Віра, Христофор
49 Стецьків Остап
88 Лучків Станлій
106 Беллін Бренда
127 Паславський Наталка
174 Баган Андрій 2; Бориско Юрій; Слюсарчук Марко 2
192 Зукер Едвард І.
205 Гованський Петрусь
217 Івасів Анна
242 Чабін Гелена
270 Гоган Роберт; Франціско Донна
286 Тизьо Йосип
287 Томчук Альбіна
316 МкАртур Давид
336 Цибик Любомир І.
349 Яцюк Арлена, Ігор Т.
379 Сточанський Марія
399 Куривчак Доній
402 Коструба Адріян Ю.; Клюфас Олександер, Орест; Шам Томас
414 Телюк Мирон
432 Сочанська Параскевія
445 Павлюк Лоралі; Лучка Юрій
465 Гіба Михайло, Стефанія
486 Дацій Роксана
489 Стратійчук Марія, Михайло

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
7 Демко Варвара
14 Статкевич Надя; Роман *
20 Березовський Катерина; Тимчук Мирослава
45 Копанайко Богдан *
47 Гаріс Люба
51 Доливка Франко *
59 Руот Анна
63 Спенсер Марібель
94 Таконеллі Филіс
102 Кокодиняк Роман *
103 Марак Марія, Іван
114 Верденюк Емілія
164 Лупашунський Франк *
171 Марціновський Іван *; Ваславський Станлій *; Ліберман Катерина
206 Джонсон Юліяна
217 Бенет Патриція
221 Півторак Роберт *
242 Васильчук Гелена
257 Любецький Йосиф *
271 Климовський Петро*; Лорден Томас *; Дучій Йосип *
281 Кусеглiо Томас *, Наталка
286 Челак Сандра
327 СимпКінс Катерина
325 Кін Марія
340 Жуковський Володимир *
379 Квас Гелена
407 Чабалка Іван *
422 Макаренко Святослав *
423 Кокоруз Наталка
432 Гуменюк Томас *
439 Гальчук Володимир *
445 Каленич Григорій *
452 Кавес Доріс
472 Дерзко Ірена
473 Дмитрик Никодим *

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
13 Сосяк Михайло
15 Стар Христина
34 Стар Юлія, Іван 2 *
88 Тритяк Володимир
375 Пелех Неоніля, Володимир, д-р Орест, Дарія, Ірена

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ)

Відд.:
17 Міщанчук Михайло *
19 Буш Андрій *
37 Дулин Марко *
130 Пінкава Лариса

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
1 Дудик Маріян; Демско Роза
16 Брида Крейґ *
20 Федорович Роман *
27 Сілверіо Марія А.
50 Барнай Боніфат; Генчик Роза
83 Лізенбаум Теодор *
88 Савчак Роман; Скорохід Володимир *
106 Богач Ірена
145 Лаврук Володимир *
147 Мілиничук Степан *
214 Турянський Таїса, Ярослав *
217 Джуз Зіна, Петро *, Лідія
267 МкКейбі Томас *; Пувкис Іварс *
291 Баран Анна, Володимир
316 Грицай Андрій
340 Гейс Луїз *
360 Брови Христина
451 Міненко отець Тимофій *

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
40 Стар Іван 2 *; Христина Юлія
191 Сосяк Михайло
295 Криницький Олександер, Христина; Свистун Андрій *, Ірена, Лідія, Орест *, Роман
388 Тритяк Володимир
371 Пелех Володимир, Дарія, Ірена, Неоніля, д-р Орест

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
5 Біскуп Марта
7 Демко Варвара
20 Тимочук Мирослава М.
32 Музичка Михайло *
45 Копанайко Богдан І. *
51 Доливка Франк *
53 Пенджола Евелин
59 Руут Анна
63 Спенсер Марібель
94 Таконеллі Филіс
102 Кокодиняк Роман *
103 Марак Іван, Марія
113 Гумер Катерина
114 Верденюк Емілія
164 Лупачунський Франк *
170 Вариха Петро
171 Марціновський Іван *; Ваславський Станлій *, Ліберман Катерина Р.
173 Артименко Лілий
179 Кісер Павло *
200 Олійник Мерседес
217 Біннет Патриція
221 Півторак Роберт *; Колючі Марія, Йосип *
242 Васильчук Гелена
266 Дулиш Евгенія
271 Климовський Петро *; Лорден Томас *; Дучій Йосип *
281 Кусеглiо Томас *. Наталка
286 Шелак Сандра
292 Велх Марія; Тютлі Джюді
316 Грицай Андрій
325 Кін Марія
327 Сімпкінс Катерина
340 Жуковський Володимир *
370 Квас Гелена
385 Генселер Мелания
407 Чабалка Іван *; Снігура Тарас *
422 Макаренко Святослав *
432 Гуменюк Томас *
424 Паркін Стефанія
452 Доріс Май
458 Кансіяр Іван, Ніна
465 Гіба Стефанія, Михайло *
479 Галамай Михайло

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
8 Русинко Петро
14 Мармет Мирон
37 Карпа Люба І.; Мець Салі
39 Лотт Карен А.
49 Мартин Степан *, Єва; Стецьків Остап *
86 Мартиняк Василь *
174 Рижий Адам *
184 Грицин Роман *
194 Озарчук Микола *
240 Дрозд Стефанія
257 Малін Лілій; Дач Іван *
277 Смик Степан *
292 Мокрий Степан *
316 Падучак Мирон; Палкий Володимир *
317 Бойко Михайло *
327 Сваричевський Юрій
333 Давис Беті А.
367 Герула Джойсі
374 Богдан Гелена
376 Циган Софія
397 Дзівак Анна
407 Григорський Біл *
418 Дрогомирецький Іван
427 Болак Дмитро *
432 Хомяк Марія
440 Головач Ярослав *
456 Мизин Михайло *
479 Рибчук Марія, Василь *
506 Масний Павло *

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕЕНЯ:

Відд.:
14 Статкевич Надія, Роман*
25 Смотрич Гелена
37 Бжозовська Марія; Люстер Ольга Дж., Ольга Г.; Ругері Анна; Сомер Катерина
47 Морикан Раймонд І.*
88 Кузів Іван*
94 Бунегра Ольга
113 Вінче Йосиф*
114 Вівцярик Казимір*
116 Кузик Роман*
123 Гриб Ірена
125 Задорожний Михайло д-р*
171 Андрацькі Една; Гаврус Петро П.*
174 Бутенко Володимир*
176 Матійчук Фей
180 Боднар Марта; Гарт Стефанія; Мартинюк Гелена; Мкгован Сусан; Вронкович Марія
182 Войтюк Микола
204 Шандровський Теодор*
219 Самчук Юхим,* Ольга
220 Овчарчин Стефанія
223 Гаркаш Петро
253 Мадеха Йосип
254 Ципкар Адам
257 Зелтонога Василь,* Роберт*
266 Пасічник Григорій*
285 Різник Данило
290 Колеман Анна
292 Маланяк Гарі А.*
295 Коваль Павліна
311 Марріс Роберт*
330 Шморгун Марта
369 Бета Іван*
372 Тимко Істер; Францоско Павло*
375 Сенков Еміль*
379 Батша Марія
407 Фодчук Роман*
422 Архіяно Надя
423 Кокорудз Наталка; Романовський Богдан*
440 Керик Павло
445 Каленич Гаррі*
460 Ковальчук Моріс,* Річард*
472 Дерзко Ірена
473 Дмитрик Нікодим*
481 Отчич Іван

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
32 Білинський Омелян
45 Федорів д-р Петро
47 Ландгрін Марія
51 Ольшанська Елисавета
57 Назарко Михайло*
65 Шубек Катерина
65 Шубек Катерина*; Федош Франк, Теодор*
83 Дмитруг Анна
94 Брик Михайло 4*
96 Садовський Анна
99 Балко Стефан*
101 Балацький Євген*
123 Швед Гелена
142 Маррович Марія
147 Косич Віра
150 Данилюк Данило*
155 Мельник Іван 2*; Мраз Ольга 2.
161 Кудра Стелла
163 Лошас Юлія
179 Нішкі Василь 2.* Лесеганич Василь*
182 Мацюпа Марія
204 Багрій Садій, Ксеня
220 Родзільський Петро*
230 Ковалишин Варвара
236 Цибульський Іван*
245 Палазій Олексій*
247 Марцініський Іван*
253 Томсон Марія
259 Роздільський Петро*
276 Семіонр Володимир*
287 Зварич Іван
299 Буч Раймонд*
304 Базів Дмитро 2*; Васілісин Пеарл
305 Голл Франк*
320 Романовський Володимир*
321 Белуч Марія
336 Бокало Іван
345 Кист Андрій*
350 Круліковський Петро*
353 Василюк Микола
361 Савка Юлія
367 Мельник Анна
372 Білецький Анна
379 Лойк Микола*
387 Паращук Марія
397 Стефан Августин; Павлюк Ксеня; Ваншинський Євген
406 Хміль Мирон*
422 Бузан Павло;* Солук Михайло 2*
466 Бущак Іван*
481 Вийт Метро*
488 Левицький Василь 2.*

АКЦИДЕНТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
22 Перун Оксана, Дан, Роман
34 Блонарович Лариса
158 Бабський Степан
174 Баган Андрій; Бориско Юрій
259 ЛаРоінт Артур І.ІБ.
399 Куривчак Доній
434 Ганяк Петро
445 Лучка Юрій; Павлюк Лорейн

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
387 Краковецький Амброзій, Боб (Богдан),* Ольга
414 Закорчемний Василь

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
51 Ольшанецький Єлисавета
133 Консієй Янг*
147 Зінченко Богдан;* Мілиничик Степан*
163 Ловас Юлія
173 Хомик Василь*
200 Олійник Мерседес, Михайло*, Томас*
206 Гладик Андрій мол.*
217 Джус Зіня, Лідія, Петро*
240 Сліпець Галя, Марія
267 Кутрос Стефан;* Урський Володимир*
285 Вассар Франклін*
292 Велх Марія Д.; Тутлі Юді
379 Максимчук Іван
451 Смерек Данило *; Федас Леся
466 Солук Михайло*
492 Мігус Павло

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ АКЦИДЕНТОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
70 Пилипчак Павліна
116 Лесик Михайло
219 Самчук Юхим*
240 Столяр Володимир
327 Лотоцький Іван;* Плетеницький Іван
379 Кучма Михайло
385 Кітт Гаррі*
407 Варварук Іван,* Вернюк Михайло*
418 Горлач Стефан
458 Калишук Петро*
473 Албошний Василь

ЗІРКОЮ (*) Є ПОЗНАЧЕНІ ПРІЗВИЩА ТИХ ДОРОСЛИХ ЧЛЕНІВ ЧОЛОВІЧОЇ СТАТІ, ЯКІ НЕ ПЛАТЯТЬ ПЕРЕДПЛАТИ НА ГАЗЕТУ.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ:

(Стан з 30 вересня 1986)

Кляса 1-ша	197
Кляса 2-га	142

НОВІ КЛЯСИ

Кляса E18	2,633
Кляса E20	2,882
Кляса E65	301
Кляса P20	4,320
Кляса P65	116
Кляса TP65	1,222
Кляса SP-48	50
Кляса SP-49	93
Разом	11,956

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ

Старий рід забезп.	14
Кляса O	70
Кляса T	755
Кляса W	9,809
Кляса P20	8,674
Кляса E20	7,507
Кляса E65	2,254
Кляса P65	1,193
Кляса DP60	137
Кляса DP65	764
Кляса SP-W	70
Кляса SP-E65	49
Кляса ADD	6,867
Кляса T10	391
Кляса T5	136

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ

Кляса P20	639
Кляса E20	400
Кляса P65	32
Кляса E65	67
Кляса E18	17
Разом 30 вересня	39,845

НОВІ МЕЖІ ВІКУ ТА СУМ ПРИ ЗАБЕЗПЕЧУВАННІ БЕЗ ЛІКАРСЬКИХ ОГЛЯДИН

Важні від 1-го січня 1983 р.

З 1-им січня 1983 р. ввійшли в силу нові межі віку та максимальні суми забезпечення, на які можна вносити аплікації без лікарських оглядин. Із цією зміною, апробованою рішенням Головного Екзекутивного Комітету, особи в доброму стані здоров'я можуть вносити аплікації на забезпечення без лікарських оглядин в ось таких межах сум забезпечення та віку:

$50,000 до віку 40 років
25,000 до віку 45 років
10,000 до віку 50 років
5,000 до віку 55 років
3,000 до віку 60 років
1,000 до віку 65 років

Сума забезпечення з лікарськими оглядинами не має обмежень, за винятком законних у деяких стейтах.

LIMITATIONS OF AGES AND AMOUNTS FOR NON-MEDICAL INSURANCE
Effective January 1, 1983

New limitations will be in effect from January 1, 1983, for maximum amounts of non-medical insurance at various ages. With these changes, approved by the Supreme Executive Committee, persons in good health may submit non-medical applications for the following maximum amounts of insurance:

$50,000 to age 40
25,000 to age 45
10,000 to age 50
5,000 to age 55
3,000 to age 60
1,000 to age 65

There is no limit to the amount of insurance with a medical examination except where limited by some state laws.

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 30 серпня 1986)	18,860	50,943	6,890	76,693
Активні члени (Приріст у верерсні)				
Нові члени	45	49	12	106
Прийняті наново	23	67	4	94
Прийняті з перехідними листами	2	11	—	13
Зміни кляс забезпечення	2	—	—	2
Прийняті з Деп. Молоді	2	4	—	4
Разом	72	131	16	219
(Убуток у вересні 1986)				
Суспендовані	23	26	26	75
Відійшли з перех. листами	6	18	—	24
Зміни кляс забезпечення	2	—	—	2
Відійшли до дорослих	4	—	—	4
Померли	1	68	—	69
Вибрали гроші	29	55	—	84
Відійшли з випл. п. сум забез.	16	35	—	51
Виплатили вповні вкладки забезпечення	21	58	—	79
Відійшли на част. випл. забезпечення	—	1	—	1
Відійшли на безпл. прод. забезпечення	—	—	—	—
Вигасла важність забезпечення	—	—	13	13
Разом	102	261	39	402
Члени, які виплатили вкладки: (Приріст у вересні 1986)				
Виплачене забезпечення	21	59	—	80
На безпл. продовж. забезп.	7	11	—	18
Разом	28	70	—	98
(Убуток у вересні 1986)				
Померли	1	24	—	25
Вибрали готівку	18	28	—	46
Повернені в актив	—	3	—	3
Вигасло продовж. забезп.	5	5	—	10
Разом	24	60	—	84
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем місяця вересня 1986	18,834	50,823	6,867	76,524

УВАГА

Яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени Молодечого Департаменту, що тут проголошені в рекордовому звіті за м-ць вересень р., як суспендовані, можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи вкладки, бо інакше члени будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, за винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж вересня 1985 р. взяли перехідні листи і ще досі не зголосилися до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

ВОЛОДИМИР СОХАН
головний секретар

Збільшім нашу жертвенність

Мабуть в часі літніх вакацій наше громадянство видало багато грошей на різні поїздки й розривки, бо оце вперше, не зважаючи на зріст числа потребуючих українців у світі, кількість пожертв на харитативні цілі поважно зменшилася.

Не забуваймо , що одним із наших важливих обов'язків у заможних країнах Північної Америка — це допомога потребуючим братам і сестрам. Досі ми виявили незвичайну жертвенність, яку подивляли нащі сусіди та давали її за приклад іншим.

Наші щедрі пожертви спомагали земляків не тільки матеріяльно, але й морально. Вони побачили, що не є самітні, що ними турбується українська громада.

Віримо, що по хвилинному передиху заможніші українці у ЗСА знову будуть жертвувати поважні грошові суми на українські харитативні цілі. Про це впевняє нас залучений список останніх датків:

На Земельний фонд: 1,000 дол. — Антін Набережний, МекКіс Рокс, Па., та 130 дол. на потребуючих братів у Бразилії — через Українську радіову програму Михайла і Ганни Комічаків у Пітсбурзі; 530 дол. — члени 133-го Відділу СУК „Провидіння", Елизабет, Н. Дж., в тому по 100 дол. — Юлія Полянська, Ірена Левицька, Олена Данилко; 500 дол. — Марія Чучман, Амстердам, Н. Й.; 200 дол. — д-р Богдан і Люба Сілецькі, Філядельфія; 100 дол. — Андрій Лещишин, Рочестер, Н. Й.;

На загальні цілі: 1,000 дол. — Михайло Паслась, Лос Анджелес, Каліф.; 500 дол. — Володимир Паславський, Лос Анджелес, Каліф., через о. Ярослава Тростянецького.

Жертводавцям щире спасибіг!

• • •

ЗУАДК розгортає харитативну працю за посередництвом ділових комісій і підкомісій. Шість ділових комісій очолили члени Екзекутиви: Фінансова — д-р Богдан Гнатюк; Допомогова — інж. Методій Борецький; Організаційна — Михайло Ковальчин; Еміграційна — д-р Микола Ценко; Реєстраційна — ЗУАДК в АІД д-р Іван Скальчук; чотири підкомісії очолили; для справ зв'язків з іншими країнами — д-р Богдан Гнатюк; пресово-пропаґандивна — Олександер Татомир; архівна — Микола Кавка і експедиції — Василь Березюк.

• • •

До найважливіших завдань ЗУАДК і дальше належить: допомога грошима, вживаним одягом і взуттям українцям у Південній Америці, зокрема в Бразилії закуп землі найбільш потребуючим хліборобам; допомога українцям у деяких комуністичних країнах і у ЗСА. Потреби є дуже великі, але фондів на це мало. Просимо українське громадянство на Північноамериканському континенті збільшити жертвенність, особливо з нагоди недалекого Христового Різдва „на коляду для ЗУАДК."

Закликаємо українців з помітніших наших осередків зголосити мужів довір'я до ЗУАДК, а де є сприятливі умовини основувати станиці. Тільки при допомозі добре наладнаної організаційної сітки ЗУАДК зуміє вив'язатися зі свого почесного обов'язку. Українців Філядельфії та найближчої околиці просимо прямо до Централі ЗУАДК доставляти вживаний одяг і взуття.

О. Т.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1986 Р.

ПРИБУТКИ:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	126.21	153*	4,343.41	317	253.32
2	149.29	154*	543.02	318	60.28
5	1,579.41	156	416.91	320	544.28
6	217.63	157	98.99	321	425.01
7*	902.92	161	1,011.95	322	159.24
8*	845.57	162	76.72	323*	518.71
9	134.54	163	1,813.38	324	293.97
10	21.16	164	420.87	325	690.42
11	956.33	165	471.82	327*	944.03
12	2,095.25	166	160.15	328*	279.96
13	1,572.74	167	138.91	330	288.85
14	4,471.69	168	246.77	332	158.78
15*	1,991.99	169	1,194.40	333	164.62
16	530.02	170	927.48	336	451.39
17*	373.48	171*	2,214.43	338	208.80
19	269.96	172*	929.93	341	177.93
20	555.88	173	777.96	342	707.19
21*	1,691.60	174	2,723.89	343*	115.88
24	21.56	175	367.32	345*	784.10
25*	2,930.55	176*	417.27	346	492.29
26	262.77	177	135.74	347*	1,881.93
27	586.93	179	127.55	348*	516.28
28	66.53	180	513.28	349	4,296.93
29	67.80	182	780.63	350	513.19
30	87.87	183	940.55	352	471.61
31	159.20	184	599.49	353	1,076.70
32	735.63	190	25.32	354	147.58
33	276.59	191	1,697.26	355	313.52
34	430.40	192	228.73	356	314.50
35	302.92	193	9.71	360*	3,826.46
36	171.21	194	1,013.63	361*	903.68
37	749.62	200	1,309.72	362*	329.98
38	193.51	203*	164.52	364	654.59
39	1,162.73	204	1,970.19	367	586.17
40*	300.35	205*	389.27	368	1,459.36
41	61.35	206	680.70	369*	182.38
42	1,625.35	209	97.61	370	208.14
44*	424.40	211	171.05	371	798.97
45*	2,722.66	212*	41.71	372	674.26
46*	294.20	213*	263.07	373	35.06
47*	2,650.07	214	313.77	374*	97.53
48	585.85	215	4.81	375	1,334.30
49	282.02	216*	3,063.58	376	17.36
50*	90.22	217*	2,140.56	378	185.87
51	796.19	218	121.42	379	1,905.19
52	148.06	219	466.84	380*	71.30
53	1,235.03	220	811.79	381	887.98
55	608.58	221	1,645.77	382	203.13
56	725.36	222*	254.49	383	649.74
57	610.41	223	277.16	385	1,262.50
58	171.38	224	158.89	387*	370.90
59	799.37	225*	3.12	389	271.35
63	1,255.75	226*	355.48	390*	51.40
65	74.53	228	4.89	394	122.23
67*	148.41	230	1,630.63	395*	1,126.12
70	214.52	231	161.95	397*	1,288.49
73	122.48	233*	1,649.05	399	747.25
75	443.32	234	486.39	403	57.45
76	570.00	235	257.34	404	159.22
78	659.66	236	367.12	406	363.53
81	131.34	237	523.07	408	224.76
82	834.44	238	458.15	412*	110.82
83	1,336.88	239	1,414.69	413	54.23
86	159.60	240	1,454.61	414	1,391.53
87*	37.07	241	88.81	416	200.18
88	1,529.95	243*	221.68	417	55.53
91*	92.29	245	1,268.00	418	318.95
92	19.97	247	940.52	419*	75.74
93	360.33	248	138.39	421*	214.17
94	3,467.51	253	262.04	423*	1,043.39
96	1,056.26	254	499.43	424*	269.02
98	101.01	256	1,415.31	426	49.71
99	94.48	258	7.64	429*	9.30
100	31.58	259	429.40	430*	1,587.51
101	615.08	260	48.81	431	19.84
102	704.97	261	404.65	433	79.76
104	129.18	263	36.59	437	763.54
105	185.89	264	61.38	438*	191.02
106*	2,163.11	265	14.37	440*	646.64
107	127.16	266	1,097.21	441	490.36
108	17.39	267*	22,824.99	443	49.91
109	104.42	268	271.57	445*	904.35
112	431.84	269	569.56	448	530.69
114	753.73	270	445.58	450	318.36
115*	368.56	271	1,128.55	451*	481.84
116	730.31	274*	216.80	452	603.28
119	73.80	275	217.19	455	317.06
120	451.59	276	982.07	457	516.78
121	379.88	277	889.81	462	470.38
122	169.56	280	72.66	464	413.44
123	618.12	281	371.72	467	168.30
124	73.83	282	90.02	468*	223.88
125*	796.37	283	549.70	471*	855.57
126	18.80	285*	1,387.89	472	1,354.00
127	1,131.85	286	202.50	474	178.17
128*	645.74	287*	453.53	476	20.13
129*	10.67	288*	54.16	477	3.75
130	321.65	290	88.79	479*	582.13
131*	125.89	291	494.22	481*	365.77
132	131.91	292	2,185.49	484	667.74
133	665.78	293	304.52	486*	142.98
134	141.25	295	288.59	487	133.81
137	688.83	296	76.73	488	227.68
139*	570.77	299	1,020.00	489*	1,742.25
140	45.90	301	563.06	488	227.68
141*	25.43	303	114.26	489*	1,742.25
142	248.83	304	276.56	490	481.68
145	77.71	305*	885.07	492	507.73
146*	451.77	306	77.69	496	303.11
147	1,070.09	307	386.22	497*	124.84
149	47.40	312	29.67	500	389.88
150*	57.61	313	28.33	501	37.33
151	200.56	316	2,100.83	502*	136.85

Вкладки зібрані в усіх клясах Життьового Забезпечення 223,333.23

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	6.20	151	6.50	301	14.70
5	6.50	153*	48.25	320	16.75
6	31.20	156	16.70	327	17.50
7	3.20	161	9.20	328	5.40
8	83.40	163	6.50	333	19.30
10	11.00	164	26.40	336	32.95
11	2.65	166	9.20	341	2.45
14	10.05	168	5.85	342	9.20
15	12.20	170	26.60	345	49.20
16	65.95	171*	52.25	346	26.95
17*	9.70	172	8.10	347*	44.20
21	29.00	173	28.75	348	41.50
25	40.25	174	76.50	349	43.95
27	2.45	175	9.20	350	3.20
30	1.75	180	31.50	353	30.30
32	19.05	183	37.10	355	11.00
37	12.50	200	24.20	360*	84.25
42	29.00	204	53.80	362	9.20
44*	7.40	205	12.20	368	41.40
45	88.15	206	13.00	369	13.15
46	18.40	209	13.20	371	17.20
47*	237.50	214	22.20	372	6.50
49	28.00	217	5.30	374	9.20
50	15.20	219	55.85	375	4.80
51	58.95	220	.75	378	8.15
53	31.70	221	85.30	383	6.50
55	7.80	222	14.90	385	48.40
57	.60	230	17.30	387	13.45
59	35.60	231	20.35	394	40.00
70	45.30	233	57.40	395	11.00
75	2.80	234	2.50	399	36.30
76	43.80	235	8.30	404	9.20
78	17.90	236	9.20	406	8.30
81	2.25	237	24.00	408	42.10
82	45.50	238	8.30	412	22.00
83	18.50	239	6.50	416	21.90
88	38.10	240	132.15	418	22.00
93	17.45	243	23.20	419*	15.40
94	72.85	245	15.25	424	14.00
96	25.95	247	.75	426	23.20
99	2.90	248	2.55	430*	87.15
102	2.10	253	2.95	437	37.00
105	14.90	254	9.20	440	20.20
108	.85	259	6.50	443	9.60
114	42.90	261	44.70	445	77.20
115	24.25	266	75.25	448	9.20
116	21.40	267	11.00	450	19.70
120	1.70	268	14.00	451	13.00
121	2.20	269	13.70	452	17.50
124	1.60	270	13.00	462	7.20
125*	69.05	271	19.20	471	55.30
127	15.20	277	3.10	472	7.20
129	2.45	280	11.00	479	9.60
133	15.45	282	.85	481	9.20
142	2.25	283	19.50	484	29.69
146	43.00	287	52.15	489	3.20
147	59.70	291	32.40	490	8.70
149	9.20	292	37.30	496	11.00
150	6.65	295	12.20	500	1.10

Вкладки зібрані в клясі Акцидентового Забезпечення 4,258.94

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ У МІСЯЦІ ВЕРЕСНІ 1986

Відділ	Прізвище, ім'я	Сума
5	Бринчак Іван	1,000.00
5	Михлів Софія	1,000.00
6	Сидуляк Анастасія	500.00
25	Швидка Олена	500.00
42	Крип'як Володимир	500.00
47	Рибчук Марія	1,000.00
47	Рибчук Марія	1,000.00
47	Рибчук Марія	1,000.00
47	Лондгрін Марія	1,000.00
51	Бернадин Йосип	500.00
57	Назарко Михайло	500.00
63	Мелісон Іван	500.00
65	Шубик Катерина	500.00
65	Федош Теодор	1,000.00
65	Федош Франк	500.00
83	Дмитруш Анна	500.00
91	Дунак Роза	500.00
94	Войтович Неллі	500.00
96	Садовський Анна	500.00
102	Молеський Михайло	500.00
106	Голод Роман	1,000.00
113	Носс Луїз	500.00
132	Грега Юлія	1,000.00
145	Марчишин Марія	500.00
147	Петриця Юстина	1,000.00
147	Процак Іван	1,000.00
147	Процак Іван	1,000.00
151	Яремчук Марія	1,000.00
155	Мельник Іван	1,000.00
161	Кудра Стелла	500.00
175	Рибцуник Анна	300.00
179	Лоцуняк Гаррі мол.	1,000.00
182	Мацюпа Марія	1,000.00
214	Ориняк Іван	500.00
217	Лейх Йосип	500.00
221	Ярош Розалія	500.00
231	Четирко Михайло	500.00
238	Ярош Михайло	2,500.00
238	Міскевич Антоніна	500.00
245	Палазій Олесь	1,000.00
247	Марціницький Іван	500.00
266	Давидчук Іван	500.00
266	Коваль Ярослав	1,000.00
276	Гомзяк Іван	500.00
285	Гамуленко Фаня	500.00
304	Базів Дмитро	254.00
304	Базів Дмитро	500.00
316	Король Олекса	500.00
320	Романовський Володимир	1,000.00
323	Ґрич Річард	500.00
337	Андрисевич Рональд	1,000.00
337	Дудок Катерина	500.00
341	Кисіль Марія	1,000.00
345	Гноєвий Василь	500.00
355	Малґівський Іван	500.00
355	Малґівський Іван	1,000.00
355	Малґівський Іван	1,000.00
367	Мельник Анна	1,000.00
371	Воловина Едвард	500.00
371	Воловина Едвард	500.00
383	Влох Михайло	1,000.00
387	Паращук Марія	500.00
402	Мадзюк Рей	5,000.00
406	Хміль Мирон	500.00
425	Городиська Данута	500.00
432	Гошовський Богдан	1,000.00
432	Гошовський Богдан	1,000.00
457	Керницький Іван	500.00
457	Керницький Іван	500.00
481	Вейт Дмитро	1,000.00
490	Стрижак Андрій	737.00
490	Стрижак Андрій	500.00
492	Юзик Павло	1,000.00
Разом		57,291.00

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З БРАТСЬКИХ ФОНДІВ ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1986

Відділ	Прізвище, ім'я	Сума
13	Слободян Катерина	50.00
39	Кудлік Андрій	50.00
63	Васик Йосип Е.	50.00
76	Рожик Андрій	50.00
83	Витіш Марія	50.00
83	Витіш Петро ст.	50.00
94	Бабій Гася	50.00
94	Бабій Михайло	50.00
94	Ґоч Марія	50.00
116	Кухлевський Стефан	50.00
147	Цар Іван	50.00
147	Цар Марія	50.00
168	Медвик Павліна	50.00
173	Марущак Михайло	50.00
180	Чич Йосип	50.00
180	Цепко Франк	50.00
183	Ґаховський Ольга	50.00
204	Глинський Катерина	50.00
204	Глинський Еміль	50.00
204	Ковалюк Марія	50.00
206	Бурак Юстина	50.00
221	Куліш Стефанія	50.00
223	Гренчесін Едвард	50.00
240	Кіндрат Стефан	50.00
257	Сильчак Чарльс	50.00
287	Бойчак Павло	50.00
292	Кордуба Роман І.	50.00
364	Химка Стефанія	50.00
364	Василишин Михайло	50.00
367	Павлуцька Марія	50.00
367	Павлуцький Михайло	50.00
430	Маковська Вікторія	50.00
Разом		1,600.00

ФІНАНСОВИЙ ВІДДІЛ ПРИБУТКИ ЗА ВЕРЕСЕНЬ 1986

Членські вкладки	$227,592.17
Прибутки книгарні і друкарні	108,721.99
Прибутки від інвестицій:	
Бондів	$307,121.65
Реальності в Кергонксоні, Н. Й.	57,931.26
Гіпотечних позичок	42,617.80
Членських позичок	2,961.62
Уділів	2,696.25
Банків	3,357.10
Разом	**$416,685.68**
Звороти:	
Федеральних і стейтових податків та соціяльного забезпечення працівників	$14,406.87
Канадських податків і пенсійних оплат працівників	492.12
Податків від заморгеджованих реальностей	1,391.00
Премії шпитального забезпечення працівників	1,653.87
Коштів Конвенції	354.64
Грошових зворотів	519.71
Премії за асекурацію для працівників	1,529.45
Пожертви	460.14
Разом	**$20,807.80**
Різні прибутки:	
Пожертви до Братського Фонду	$5.80
Перенос до Сирітського Фонду	500.00
Зиск при продажі бондів	7,773.62
Пожертви до Фонду Укр. Спадщини	3,012.00
Разом	**$11,291.42**
Інвестиції:	
Дозрілі і продані бонди	$745,606.47
Сплачено гіпотечних позичок	160,566.18
Сплачено членських позичок	4,488.90
Разом	**$910,661.55**
Разом загальний прибуток на вересень 1986	**$1,695,760.61**

ВИДАТКИ ЗА ВЕРЕСЕНЬ 1986

Виплати членам:	
Грошові звороти	$28,817.85
За дозрілі вивінувальні грамоти	66,000.00
Посмертні допомоги	57,291.00
Відсотки від посмертних допомог	33.42
Вкладки за дітей, яких родичі померли	163.14
Допомога з Фонду Братського	1,600.00
Виплати з Сирітського Фонду	1,674.83
Стипендії	1,400.00
Разом	**$156,980.24**
Видатки:	
Союзівки	$155,706.61
Книгарні і друкарні	112,229.65
„Свобода" за орган	95,000.00
Організаційні видатки:	
Оголошення	$1,880.30
Лікарські бадання нових членів	164.90
Винагорода обласних організаторів	5,998.92
Винагорода Відділових організаторів	160.00
Кошти подорожей обласних організаторів	772.69
Винагорода головного лікаря	375.00
Кошти обласних засідань	285.00
Разом	**$9,636.81**
Платні, забезпечення і податки:	
Платня головних урядовців	$10,697.90
Платня працівників	33,530.63
Премії за шпитальне забезпечення працівників	12,408.37
Федеральні і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників	17,681.46
Канадські податки і пенсійні оплати працівників	1,328.98
Канадські Корп. податки	2,200.00
Разом	**$77,847.34**
Загальні-адміністративні видатки:	
Кошти актюарія і статистики	$9,731.81
Банкові оплати за опіку над бондами	3,922.64
Книжки і друки	751.90
Вкладки до братських конґресів	75.00
Загальні канцелярійні видатки	2,879.57
Оплати до асекураційни урядів	106.00
Кошти канадської канцелярії	125.00
Поштові оплати	1,520.09
Кошти друків і приборів	4,839.98
Обслуга машин	1,649.92
Кошти телефону	1,533.78
Загальні кошти подорожей	2,481.68
Разом	**$29,617.37**
Різні видатки:	
Кошти контролі	$2,273.90
Кошти інвестиції	450.00
Страта при продажі бондів	76,478.28
Дотації	10,000.00
Спортова акція	1,008.20
Видатки з Фонду Оборони Укр. Спадщини	5,329.16
Кошти компютеризації	2,310.00
Відсотки від закуплених бондів	5,762.34
Разом	**$103,611.88**
Інвестиції:	
Закуплено бонди	$611,503.90
Уділено гіпотечні позички	80,000.00
Закуплено уділи	2,696.25
Уділено позички на підклад грамот	7,321.33
Капітальний ремонт на Союзівці	12,370.00
Уділено позички для УНС Корпл. ім. Д. Галичина	3,164.44
Разом	**$717,055.92**
Видатки за вересень 1986	**$1,457,685.82**

БАЛЯНС

СТАН ЧИННИЙ		СТАН ДОВЖНИЙ	
Готівка	$1,135,151.05		
Бонди	38,270,391.59		
Уділи	1,147,757.31	Фонди:	
Гіпотечні позички	4,506,049.31	Забезпеченевий	$53,614,371.06
Позички на грамоти	760,450.25	Акцидентовий	1,495,726.34
Реальності	1,109,628.19		
Друкарські і електронічні машини	333,519.77	Братський	(85,765.17)
Позички для Корпорації Дому УНС	8,000,000.00	Сирітський	345,336.28
		Захисту	(93,664.61)
Позичка для УНС Корп. ім. Д. Галичина	104,551.04	Наглої потреби	91,494.61
Разом	**$55,367,498.51**	**Разом**	**$55,367,498.51**

УЛЯНА ДЯЧУК
головний касир

Анна і Зіновий Маринці в Ютиці

Старанням місцевого Відділу Союзу Українок Америки наша громада і численні гості з околиці пережили в суботу, 11-го жовтня ц. р., небуденну мистецьку насолоду — вечір пісні і поезії п. н. „Там і тут" у виконанні Анни і Зіновія Маринців з Чикаґо.

Маестро Зіновій відкрив програму словами Т. Шевченка: „І день іде, і ніч іде"..., вказуючи на глибінь ідейного змісту вечора і з першої хвилини нав'язав тісний контакт із слухачами. Зворушливе почування спільної долі, чи радше недолі, викликали поезії Зіновія Маринця „Безкрилий птах", „Могили", „Іду на Ви". В першій поезії автор відтворив тугу за Україною, до якої ще нема для нас стежки, нема вороття. В інших підкреслено могутність України часів Святослава Завойовника, свідомість сили і вкоріненості народу в рідний ґрунт, а з тим і почування гордої незалежности від сусідів.

Народні анекдоти і вірші-гуморески популярного автора в Україні П. Глазового крізь призму гумору показали незавидний побут сучасної України, важке, безрадісне життя народу, що при всій безвихідності нерідко шукає розради і забуття в чарці. Але наш народний гумор завжди незрівняний. Поданий у легкій вибаглибій формі розвеселював слухачів до сліз. Урізноманітнювали програму пісні, дует а капелля „Лелеченьки", сл. Д. Павличка, муз. О. Білаша і „Терен цвіте" у виконанні А. і З. Маринців.

Анна Маринець, співачка Оперної студії при Львівській консерваторії ім. М. Лисенка, звучне сопрано з приємним металевим тембром, і Зіновій, довголітній співак заслуженої капелі „Трембіта", передали зворушливу красу наших пісень. З глибоким відчуттям Анна виконала теж пісню Франчески з кінофільму „Роман і Франческа" муз. О. Білаша, а пізніше жартівливу народну „Спать мені не хочеться" в обр. Чижка. Закінчив першу частину програми Зіновій Маринець своєю поезією „Мрія", де втілив у слова тугу за Україною, за далекими місцями дитинства, неповторної юности і мрію: хоч спочити колись у рідній землі! Перерва дала змогу публіці закупити касети наших артистів.

Другу частину вечора розпочав невтомний З. Маринець зворушливою поезією „Мак" про зруйновану повстанську криївку серед темного лісу,де несподівано розцвів пишний мак.

І знову анекдоти, що викликали сальви непогамованого сміху, знову вірші — гуморески, що їх можна б слухати без кінця. П-і Анна порадувала слухачів маловідомою закарпатською піснею „Іванку, Іванку!", а потім з глибокою експресією проспівала „Мальви" Володимира Івасюка.

Дуже сильним поетичним акордом поет З. Маринець закінчив цю небуденну програму. Поезію „Ми — українці" хотілося б тут навести в цілості, але треба обмежитися до найбільш суттєвих думок: Ми—українці не безрідні, не мандрівні прочани, що розгублюються в світі безслідно, ми жилами зрослися з „отчою" землею наших прадідів. Нам треба Києва і Львова, нам треба рідної мови на рідній землі, а перш за все — нам треба волі. Заслуженими оплесками дякувала наша громада дорогим гостям. Бо й справді, треба подивляти хист панства Маринців з різнорідних жанрів створити таку гармонійну, високоідейну, мистецьку програму.

Було б дуже корисно всім нашим громадам гостити в себе наших мистців з Чикаго.

Я.Томич

ЗВІТ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1986 Р.

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У ВЕРЕСНІ 1986 Р.

Ч.В.	Організатор	Придбав у вересні	Сума забезпечення				Разом у 1986 р.
	Округа АЛЕНТАВН						
47	Анна Гарас	7	39,000		1ТР		42
147	Катерина Гуцайлюк	1	2,000				4
		8	**41,000**		**1ТР**		
	Округа БАЛТИМОР						
34	Л. Блонарович	2	40,000	1АДД			9
	Округа БОФФАЛО						
127	Марія Гаравус	1	3,000				8
	Округа ЧІКАҐО						
22	Олена Олек	8	120,000	3АДД		5сп	10
114	Ольга Бережан	1	1,000		1ТР		8
259	Юлія Ґуглик	1	5,000	1АДД			5
379	В. Семків	1	500				14
399	Р. Припхан	2	10,000	1АДД			6
		13	**136,500**	**5АДД**	**1ТР**	**5сп**	
	Округа КЛІВЛЕНД						
336	В. Стригун	1	1,000				2
	Округа КЛІВЛЕНД						
	Округа ДІТРОЙТ						
75	С. Ждан	2	1,500				2
174	А. Слюсарчук	7	75,000	2АДД			21
		9	**76,500**	**2АДД**			
	Округа ДЖЕРЗІ СИТІ						
270	С. Островський	2	2,000				4
286	П. Балютанська	1	1,000				3
287	Дана Ясінська	1	500				8
		4	**3,500**				
	Округа МІННЕАПОЛІС						
385	М. Крамарчук	1	3,000				6
	Округа МОНТРЕАЛЬ (КАНАДА)						
434	А. Дольницька	2	9,000	1АДД		1сп	22
465	Текля Мороз	2	20,000				15
		4	**29,000**	**1АДД**		**1сп**	
	Округа НЮАРК						
133	Я. Леськів	1	2,000			1сп	12
	Округа НЮ ГЕЙВЕН						
12	Е. Ґулич	1	10,000			1сп	1
59	Т. Сливінський	1	1,000				10
101	Т. Ґулич	2	10,000			2сп	2
414	І. Ґулич	3	15,000			2сп	10
		7	**36,000**			**5сп**	
	Округа НЮ ЙОРК						
158	Емілія Саноцька	1	5,000	1АДД			1
205	О. Винник	1	1,000				3
256	Ольга Недозитко	1	3,000				2
293	І. Хома	1	1,000				10
489	М. Шпитко	2	4,000			2сп	
		6	**14,000**	**1АДД**		**2сп**	
	Округа ПАССЕЙК						
42	І. Блиха	1	1,000				23
182	Г. Клименко	1	5,000				5
		2	**6,000**				
	Округа ПЕРТ АМБОЙ						
104	В. Матковський	2	8,000				5
349	М. Захарко	4	30,000			4сп	13
		6	**38,000**			**4сп**	
	Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ						
162	Д. Федорійчук	1	2,000				3
173	П. Щерба	1	1,000				5
231	В. Пастушок	1	1,000		1ТР		50
247	Любомира Шеремета	3	3,000		3ТР		6
		6	**7,000**		**4ТР**		
	Округа ПІТТСБУРҐ						
276	С. Іваніцкі	4	8,000			4сп	6
	Округа РОЧЕСТЕР						
217	Д. Пристай	2	4,000			2сп	40
	С. Приймак	1	1,000				
316	В. Гавриляк	1	1,000				26
		4	**6,000**			**2сп**	
	Округа СКРЕНТОН						
123	Софія Голик	1	3,000			1сп	2
406	М. Мартинюк	1	5,000				3
		2	**8,000**			**1сп**	
	Округа ШАМОКІН						
242	Й. Чабан	1	1,000				8
	Округа СИРАКЮЗИ—ЮТИКА						
39	І. Пиндус	2	10,000			2сп	12
192	Я. Сенишин	1	1,000				1
		3	**11,000**			**2сп**	
	Округа ТОРОНТО (Канада)						
49	С. Вовк	1	1,000				3
402	Анна Бурій	4	26,000			2сп	9
432	Ярослава Зорич	1	2,000				3
474	Дарія Манило	1	3,000				4
		7	**32,000**			**2сп**	
	Округа ТРОЙ						
88	Стефанія Гаврилюк	1	1,000				
	В. Квас	1	1,000		1ТР		26
		2	**2,000**		**1ТР**		
	Округа ВІННІПЕҐ						
445	І. Геврик	4	14,000	2АДД			18
	Округа ЯНҐСТАВН						
348	Стела Волошин	1	10,000				4
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ						
11	І. Сціլений	1	5,000			1сп	2
368	А. Маринюк	1	1,000				7
377	Осипа Михайленко	3	6,000			3сп	9
486	М. Кісь	1	1,000				3
	В. Оренчук	1	3,000				
		7	**16,000**			**4сп**	

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ВЕРЕСНІ 1986 Р.

П.Ч.	Округа (осідок)	Число Відд.	Квота членів	Придбано чл. у вересні	РАЗОМ у 1986 р. членів	на суму	АДД
	Округа Пенсильвенії						
1.	Філядельфія	40	350	6	216	$737,000	32
2.	Піттсбург	18	120	4	62	165,000	12
3.	Шамокин	18	100	1	38	93,000	5
4.	Алентавн	14	70	8	25	92,000	3
5.	Скрентон	6	20	2	5	15,000	—
6.	Вілкс Бери	8	20	—	6	23,000	2
	Разом	**104**	**680**	**21**	**352**	**$1,125,000**	**54**
	Округа Мериленду						
	Балтимор	8	50	2	13	$50,000	1
	Округи Ню Йорку						
1.	Ню Йорк	32	280	6	103	$247,500	10
2.	Сиракюзи-Ютика	14	100	3	42	99,000	2
3.	Рочестер	10	90	4	78	280,000	8
4.	Трой	8	90	2	61	148,500	12
5.	Боффало	8	60	1	14	60,000	1
	Разом	**72**	**620**	**16**	**298**	**$835,000**	**33**
	Округи Ню Джерзі						
1.	Нюарк	19	150	1	65	$619,500	11
2.	Джерзі Сіті	10	115	4	40	465,000	3
3.	Перт Амбой	12	100	6	28	109,000	2
4.	Пассейк	5	40	2	33	371,000	7
	Разом	**46**	**405**	**13**	**166**	**$1,564,500**	**23**
	Округи Іллиной, Мишиген і Огайо						
1.	Чікаго, Ілл.	32	310	13	85	$309,000	9
2.	Детройт, Миш.	20	170	9	75	348,500	17
3.	Клівленд, Огайо	21	180	1	38	62,000	2
4.	Янгставн, Огайо	9	40	1	17	53,000	1
	Разом	**82**	**700**	**24**	**215**	**$772,500**	**29**
	Округи Нової Англії						
1.	Ню Гейвен, Конн.	16	100	7	32	$101,000	4
2.	Бостон, Масс.	6	35	—	13	45,000	1
3.	Вунсакет, Р. Ай.	6	25	—	13	217,000	—
	Разом	**28**	**160**	**7**	**58**	**$363,000**	**5**
	Округи Західніх Стейтів Америки						
1.	Центральна	6	30	—	8	$10,000	—
2.	Міннеаполіс, Мінн	6	50	1	8	21,000	1
3.	Ст. Луіз, Мо.	4	20	—	1	1,000	—
	Разом	**16**	**100**	**1**	**17**	**$32,000**	**1**
	Необ'єднані Відділи в Америці	21	80	7	37	$140,000	—
	Округи Канади						
1.	Торонто, Онт.	22	200	7	57	$223,000	8
2.	Монтреаль, Квеб.	7	60	4	50	172,000	11
3.	Ніяґара, Онт.	10	70	—	23	58,000	3
4.	Захід Канади	14	70	4	22	80,000	8
	Разом	**53**	**400**	**15**	**152**	**$533,000**	**30**
	Загальна сума	**430**	**3,195**	**106**	**1,308**	**$5,415,000**	**176**

Степан Гавриш
краєвий організатор

Конференція Централі Українських Кооперативів Америки на оселі СУМА в Елленвіллі

В днях від 3-го до 5-го жовтня ц. р. на оселі СУМ-А в Елленвіллі, Н. Й., відбулася конференція Централі Українських Кооператив Америки. Ціллю цієї конференції є проаналізувати вислід операцій в Централі об'єднаних кооператив, накреслити нові напрямні і заплянувати програму спільного діяння. Тому що конкуренція в банковій індустрії через недавну дереґуляцію значно пожвавилась, роля такого центрального об'єднання зросла на значенні, як установи для порад і допоміжної акції.

Наради з'їзду почались в суботу. В офіційному відкритті і привіті 53 учасникам із 19 кредитівок, голова Ради ЦУКА В. Гупалівський звернув увагу на проблему, яку спричинило зменшення відсотків на ринку і в наслідок цього зменшення доходів із інвестицій і позичок. Тому програма з'їзду має звернути особливу увагу на дію, яка мала б запобігти погіршенню прибуткової ситуації.

Програма дня була поділена на дві сесії. В передполудневій сесії були дві доповіді, в яких прелеґенти торкнулись справи збільшення членства і використання ринкового потенціялу. Модератором була Тамара Денисенко, член Управи і редакторка кооперативного журналу.

Прелеґентка першої доповіді, Марті Клівеленд, дослідничка ринкових відношень і дорадних обслуг при центральному бюрі кредитівок, поділилася із учасниками цікавими фактами про керманиство кооператив і задоволення членів із обслуг. Приглядаючись тій важливій ділянці операцій, вона вказала на потребу дисципліни під теперішню пору переходової стадії в історії банковости. Щоб втриматися на арені зростаючої інституції, кредитівки мусять запровадити амбітну ринкову програму, яка не тільки мала б завдання збільшити продаж обслуг і прибутковість, але також піднести продуктивність своїх працівників у кожній банковій трансакції.

Перед другою доповіддю Джордж Ґілравскі, репрезентант крайової адміністрації кредитівок (КЮНА), привітав учасників з'їзду і висловив вдоволення з тісного зв'язку із Централею Українських Кооператив.

Продовженням теми, як конкурувати при сучасних ринкових обставинах, була друга доповідь, яку на особливе запрошення ЦУКА виголосила Ярослава Андріїв, головна управителька Української Кредитової Спілки Торонто, Канада. Участь Я. Андріїв в програмі конференції була як доповідача і відпоручника канадської кооперативи. Її спостереження із досвіду ведення торонтонської кредитівки, яка була заснована в 1944 році і тепер нараховує 10,000 членів і 95 мільйонів долярів в активах, викликали велике зацікавлення серед слухачів. Таємницею успіху цієї кредитівки є її повний ряд обслуг в трьох філіях, широке применення компюторів і автоматичних касирів (АТМ) та інтенсивної реклями у втримуванні зв'язків із членством, українською громадою і її потребами на терені метрополітального Торонто. Закінчуючи свою цікаву доповідь, Я. Андріїв висловила бажання нав'язати контакти із кредитівками в Америці для виміни думок і обопільних обслуг.

Після спільного полуденку програма нарад продовжалась доповідями на тему інвестиційної і позичкової політики в теперішніх економічних обставинах. Модератором цієї сесії був інж. О. Ґлют, віцепрезидент кредитової дивізії Емерікен Експрес Бенк. Прелеґентами були д-р Богдан Кекіш, екзекутивний віцепрезидент інвестиційної фірми „Трайдент", і д-р І. Сєрант, головний касир кредитівки „Самопоміч", Ню Йорк.

У виконанні інвестиційних рішень, сказав д-р Кекіш, найважливішим завданням керівництва кредитівки є відповідне вміщення приділеного капіталу поміж позичкою й інвестицією. В тих задумах дирекція мусить брати під увагу [illegible] обставини, зміни у леґальному регулюванні, технологію, податкову реформу і вплив ґльобального напряму інвестиціях. Знесення приписаних відсотків і загальна дереґуляція пожвавили конкуренцію і ускладнили інвестиційну стратегію. Тому серед таких обставин ведення фінансової інституції вимагає непересічної дисципліни і експертности.

Д-р Сєрант, говорячи про позички, звернув увагу слухачів на досвід міста Ню Йорк. Ринок на гіпотеки, тобто мортґеджові позички

Учасники конференції

в повітах цієї метрополії, піднісся на двісті відсотків. Загальне заінтересування в нерухомостях серед молодшої ґенерації спричинило велике запотребування на цього роду позички для закупу мешканевих приміщень. Льокація поважної суми фондів в таких позичках вимагає тіснішої контролі. Управа мусить формувати певну позичкову політику і старанно перевірювати ряд позичкових потреб.

Офіційну програму нарад завершено засіданням Ради Директорів, під час якого голова управи інж. Д. Григорчук звітував про спільний трост,забезпечення вкладів і позичок, медично-шпитальне забезпечення для працівників та бюджет на 1987 рік.

Ввечорі відбувся бенкет при участі гостей із околиці із виступом оперової співачки Марти Кокольської-Мосійчук, яка проспівала в'язанку народних пісень. Бенкетом провадив дир. Р. Гуглевич.

В неділю по спільній Службі Божій продовжувались дальші наради Ради директорів. Учасники заслухали звітів голови Ради дир. В. Гупалівського (підсумки праці), Д. Григорчука (забезпечення і нові програми), Тамари Денисенко (рекляма і преса), Б. Андрушкова (фінансовий стан), та П. Олексюка (інвестиції в будівельних проєктах). Інж. Р. Бігун передав привіт від Світової Кооперативної Ради і з'ясував пляни світового кооперативного руху. Вичерпавши звіти і дискусію, дир. В. Гупалівський закрив засідання і проголосив закінчення з'їзду.

Осіння конференція ЦУКА, хоч і подібна до попередніх конференцій, тим разом відрізнялася деякими деталями, про які була моза раніше. Під взглядом фреквенції не було помітних змін. У веденні нарад можна було завважити деякі корисні зміни, хоча питання і дискусія переступали призначений час і часом відбігали від теми. Недільна сесія цим разом була більш продуктивна, але дещо задовга. Затезорганізування, загальний порядок і підготовка з'їзду були старанно виконані. Програмки були добре оформлені і виготовлені двома мовами. Теми доповідей були цікаві.

Виголошення двох доповідей англійською мовою прелеґентами, заанґажованими з-поза меж кооперативного об'єднання, було корисним для одержання технічної інформації і доказом, як можна зацікавити в кооперативному русі членів, які не володіють українською мовою. Можливо, що такий підхід спричиниться до зміцнення того спільного вузла українсько-американської спільноти і збільшення активного членства в наших інституціях.

Приміщення оселі СУМ-А були вповні задоволяючі як виґодами і привітністю обслуги, так і особливою гостинністю господарів оселі та її адміністратора В. Костика.

Ігор Козак

Вікторія Варварів у Чикаґо

Багато разів на сторінках „Свободи" були поміщені статті про життя і наукові досягнення д-р Вікторії Варварів, тому не буду повторятись, а лише згадаю, що завдяки 6-му Відділові Союзу Українок Америки в Чикаґо наша громада мала можливість оглянути небувалу тут і оригінальну своїм мистецтвом виставку В. Варварів.

Виставку, яка відбулась 26, 27 і 28 вересня ц. р., відкрила голова 6-го Відділу СУА Ольга Попович, вітаючи зібраних гостей, та попросила О. Дацків представити д-р Вікторію, яка хоч молода віком, але здобула вже поважні осяги і признання в мистецькому світі.

О. Дацків розповіла про життя і студії Вікторії, зазначуючи, що це мисткиня широкого творчого діяпазону різних галузей мистецтва. Вона не тільки переконана, що одна техніка малювання може доповняти і збагачувати іншу техніку, але й що один рід мистецтва дає поштовх і бажання пізнати і збагатити інши роди мистецтва.

Вікторія вивчала малювання, кераміку, графіку, мозаїку, скульптуру, та найбільше проявляє себе малюванням на склі і шовку. Вона також викладала в коледжах курси малювання на шовку і малювання текстильних узорів в Парижі і в Смитсонському Інституті у Вашінґтоні. Опріч того, викладала англійську мову в Парижі і французьку у Вашінґтоні.

Її унікальні ручно мальовані шовкові шалики, хустки, блюзки і серветі продають в першорядних департаментових крамницях Франції, Америки, Італії, а її мистецьки твори можна знайти у збірках визначних колекціонерів. Як вже було згадано, Вікторія одержала золоту медалю за мозаїкову скульптуру „Селянка" на компетиції Асоціяції Французьких Артистів і Міжнародної Асоціяції Красного Мистецтва.

Її твір був відзначений першою нагородою з-поміж трьох тисяч виставлених творів. Ця виставка відбувалась в славному Ґранд Пале в Парижі, та була вже 189-ою від його інавґурації в 1673 році—це уважається у мистецькому світі за найбільшу подію в році.

В. Варварів мала багато індивідуальних виставок своїх мистецьких творів в Женеві, Фльоренції, Парижі, Оттаві, Едмонтоні, Ню Йорку, Сан Франциско, Вашінґтоні та отримувала похвальні критики. Вона також поетка, пише вірші українською і французькою мовами та працює над виданням книжки про естетику і про брак елементарної естетики в теперішньому житті.

Вікторія захоплюється красою природи, в якій бачить найбільше мистецтво і сама про себе каже, що вона не тільки мрійник, але й реаліст, бо життя вчить її іти на компроміси і не піддаватись цілком тискові.

На мистецькій виставці в Чикаґо було виставлено 22 картини, мальовані на шовку, 2 на бавовняній тканині і 42 на склі, 5 дереворитів, всього 72 твори.

З пояснень Вікторії знаємо, що техніка малювання на склі і шовку надзвичайно старі, знані ще перед Христом. —„Мене завжди щось таке рідкісне і вийняткове більше цікавить, а шовк такий фантастичний матеріял. Він має легкість і світло в собі. Починаючи з малювання лише текстилів, я перейшла до малювання картин на ньому. І я думаю, що це сама легкість, та сама прозорість, що й на папері, а може ще й краща тому, що шовк є кращий матеріял ніж папір".

Тому що Вікторія надзвичайно любить квіти, вона залюбки малює їх на склі і шовку, надаючи їм своєрідного вигляду. Також багато картин на склі мають українську тематику. А на картинах, мальованих на шовку, добачається особлива гра лагідних кольорів, які приваблюють око глядача. 5 дереворитів—ліс, дівчина, дерево, березовий ліс та церква,—виконані художньо і бездоганно. Шкода, що не можна було оглянути її скульптур, які знаходяться в музеї в Парижі, зроблені з граніту і є великі розміром.

Вікторія Варварів є членом багатьох професійних мистецьких і наукових організацій та й наймолодшим членом Української Вільної Академії мистецтв і науки.

Чисельні присутні на виставці, ніж ними багато не-українців, з приємністю оглядали мистецькі твори, оригінальні своєю технікою, та подивляли талант молодої мисткині. Довго ділились враженнями з виставки, а членки 6-го Відділу СУА частували своїх гостей вином, перекускою, чаєм, кавою і солодким.

Виставка залишила по собі гарне і незабутнє враження.

Марія Юзефович

Десятий з'їзд ОУП Сестрицтва у ЗСА

З благословення Блаженнішого Митрополита Мстислава 3-го і 4-го жовтня ц. р., Об'єднання Українських Православних Сестрицтв у ЗСА відбуло свій 10-ий Звичайний з'їзд, як також при цій нагоді відзначило 25-літній ювілей свого трудолюбного існування. З'їзд відбувся в Домі Української Культури в осередку УПЦ в Бавнд Бруку, Н. Дж.

В п'ятницю, в годині 1-ій по полудні розпочалась реєстрація делегаток. Пізніше в Церкві-Пам'ятнику відслужено Молебень в намірені сестрицтва як також і панахиду за спокій душі св. п. Людмили Івченко, основоположниці організації Об'єднання Українських Православних Сестрицтв у ЗСА. Молебень відслужили отці — прот. Василь Іващук духовний опікун Об'єднання, прот. Артемій Селепина і прот. Михайло Борисенко, голова Консисторії. Присутній був Блаженніший Владика Мстислав, який привітав учасників з'їзду з нагоди цього свята та побажав успіхів у проведенні дальших нарад. Отець прот. Василь Іващук, духовний опікун, також привітав делегатів і гостей з нагоди з'їзду.

ДІЛОВІ НАРАДИ

Ділові наради з'їзду відбувалися в конференційній залі Дому Української Культури. Валентина Кузьмич, голова ОУПС офіційно відкрила 10-ий з'їзд, привітавши всіх присутніх і побажавши успіхів у праці. З уваги на те, що Владика Мстислав не зміг бути ввесь час присутнім на з'їзді, він попросив слова перед початком нарад. Владика поінформував учасників про останні події в житті нашої Церкви, як побудова будинку для Консисторії, де будуть знаходитися також друкарня, музей і частина всезростаючої бібліотеки. Владика зупинився над справою святкування 1,000-ліття Християнства в Україні. Також поінформував про будову пам'ятника св. княгині Ользі у Бавнд Бруку, де вже стоїть величавий пам'ятник мученикові Митрополитові Василеві Липківському, як також про справу Івана Дем'янюка, який тепер перебуває в ізраїльській тюрмі. В цей час Єпископ Антоній перебуває в Ізраїлі з метою безпосередньої допомоги в цій справі.

В процесі дальших нарад приступили до вибору президії. На голову президії 10-го з'їзду ОУПС вибрано Марію Юзифович, делегатку від сестрицтва св. Ольги при катедрі св. Володимира в Чикаґо. До президіяльного столу голова президії попросила о. прот. В. Іващука, д-р Марію Квітковську, голову СФУЖО, д-р Ніну Строкату-Караванську, як також всіх попередніх голів Об'єднання та почесних членів. Серед почесних членів, не дивлячись на її похилий вік і слабе здоров'я, була присутня Віра Драч, яка є членом ОУПС від початку його існування, і яка вклала багато праці для цієї організації. Потім відбулися вибори членів до різних комісій — Номінаційної, Резолюційної і інших, та прочитання протоколу з 9-го З'їзду й затвердження його. Після цього були відчитані привіти, а д-р Н. Строката-Караванська особисто привітала з'їзд. Привіт від президента Роналда Реґена голова Об'єднання В. Кузьмич прочитала під час бенкету. На цьому закінчилися ділові наради першого дня з'їзду.

Вранішня частина ділових нарад в суботу, 4-го жовтня, була виповнена звітами й дискусією над ними. Одне з найважливіших досягнень у діяльності Об'єднання — це праця над виданням спеціяльної енциклопедії для молоді, яка вже успішно закінчується. Це буде надзвичайний вклад ОУПС в ділянці допомоги українській молоді. Після звітів делеґаток від місцевих Сестрицтв учасники з'їзду відвідали музей, який знаходиться у нижньому приміщенні Церкви-Пам'ятника.

В останій фазі ділових нарад, на пропозицію Номінаційної комісії було вибрано нову Управу Об'єднання Українських Православних Сестрицтв в ЗСА. На голову Об'єднання з'їзд одноголосно прийняв пропозицію Номінаційної комісії дотеперішню голову Валентину Кузьмич. Управа ОУПС залишилася майже в тому самому складі лише з певними змінами розподілу обов'язків та двома додатковими функціями. Відчитанням та схваленням резолюцій з'їзду успішно закінчилися наради 10-го з'їзду Об'єднання Українських Православних Сестрицтв у ЗСА.

ПАНЕЛЬ

В п'ятницю, 3-го жовтня 1986 року, о год. 7-ій вечора в залі Осередку при Церкві-Пам'ятнику відбувся з нагоди з'їзду панель на тему „1000-ліття Хрищення України і ми", в якому брали участь: Раїса Зілінська, о. прот. Василь Іващук та представник молодої ґенерації Наталя Павленко. Кожний з панелістів, поглянувши в минуле нашої історії, звернув увагу на величезне значення події прийняття християнства в Україні, заокруглюючи висновками й пропозиціями, що ми можемо зробити, щоб гідно відзначити цю подію. Особливо глибоко проаналізувала цю подію, з психологічної точки погляду, молода панелістка, член молодечої організації ОДУМ-у Наталя Павленко. Це був ще один доказ, що молоді люди, які працюють в українських молодечих організаціях, мають багато більшу можливість глибше зрозуміти суть і глибину української культури.

БЕНКЕТ — МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА

З нагоди 25-ліття існування ОУПС в 7-ій год. вечора в суботу, в розкішній залі Дому Української Культури відбувся бенкет з надзвичайно цікавою мистецькою програмою, в яку входили показ української історичної ноші та виступ Ансамблю Бандуристок ім. Лесі Українки, який існує при Об'єднанні.

Перед вами, мов на екрані, з відповідними поясненнями Л. Гайдар, яка керувала програмою вечора, проходили дівчата і молодиці в українських барвистих ношах різних періодів нашої історії з передісторичних, княжих і гетьмансько-козацьких часів. Тут можна було бачати барвистість ноші української жінки, мистецький добір кольорів і її винахідливість в елеґантності При цій нагоді треба спеціяльно подякувати членам 64-го Відділу СУА, які своєю працею зуміли зібрати такий багатющий матеріял нашої культури.

Бандура — це душа українського народу. З її струн в процесі історії злітали жалібні історичні думи, жартівливі і козацькі пісні бандуристів, які мандрували по всій Україні. Сьогодні бандура зайняла спеціяльно важливе місце в нашій культурі, особливо тут, поза межами України. Бандура загально цікавий музичний інструмент, але коли він знаходиться в руках української жінки чи молодої дівчини на тлі прекрасної української ноші, тоді він стає прикрасою прикрас.

Ансамбль Бандуристок ім. Лесі Українки під мистецьким керівництвом Ніни Ґаліон якраз і був цією прикрасою, живою картиною, в якій перепліталися краса кольорів з красою музичного співу. Члени Ансамблю, очевидно, добре натрудилася, але їхня праця увінчалася успіхом. Чудесна лірика української пісні, яка переливалася різнобарвими кольорами в добірному репертуарі пісень: „Проліски", „Нагадай, бандуро, співами..." (сольо Жені Клюфас-Бабенко), „Зачарована Десна", „Не шуми, калинонько", „Полтавський рушничок" і надзвичайно хороша, до глибини душі потрясаюча (виконувана, мабуть, перший раз) „О пливи, вінок" (сольо Зіни Старощак, вливала свої чари в душі слухачів, які вдячно приймали кожну пісню захопленими оплесками. Отже існування такого Ансамблю при об'єднанні це ще один незаперечний доказ його плодотворчої праці.

В неділю, 5-го жовтня ц. р., після Служби Божої в Церкві Пам'ятнику відбулася присяга новообраної Управи Оправи ОУПС. Останній акорд-прощальний обід, який приготовило місцеве сестрицтво св. Покрови. Делеґатки поїхали додому. І так розпочалося друге чвертьстоліття хосенної праці Сестрицтва Української Православної Церкви в ЗСА.

Люба Шевченко

10-річчя священства о. Р. Мірчука

У неділю, 21-го вересня 1986 р., українські католицькі парафії свв. Петра і Павла в Джерзі Сиkі, Н. Дж., та Успіння Пречистої Діви Марії в Байоні, Н. Дж., відсвяткували 10-річчя священства свого пароха о. Романа Мірчука.

Благодарственну Божественну Літургію відправили в церкві свв. Петра і Павла ювілят в сослуженні о. Івана Кросина, шкільного друга о. Романа. Співав парафіяльний хор під проводом свого диригента і дяка мґр Марійки Фесьо.

Після Божественної Літургії відбувся бенкет в Українському Народному Домі в Джерзі Сиkі.

Присутніми були: родина ювілята, отці, парафіяни обох парафій, представники наших суспільно-громадських установ, учні і учителі „Рідної Школи" в Джерзі Сиkі, а також парафіяни з парафії Менвилл, Н. Дж., де був парохом о. Роман.

У вщерть виповненій і гарно прибраній залі під звуки оплесків впровадила до головного стола ювілята, родину ювілята, отців і почесних гостей Марія Васько, голова сестрицтва Непорочного Зачаття в Джерзі Сиkі.

Вона представила майстра церемонії о. Івана Терлецького. Тостмайстер подякував за довір'я, привітав ювілята і всіх присутніх в залі і попросив шамб. Йосифа Федорика, пароха церкви св. Володимира в Елизабеті, Н. Дж., і декана на північний стейт Ню Джерзі, провести молитву.

Після молитви відспівали всі присутні на ювілейному бенкеті американський і український гимни. Церковний хор при церкві свв. Петра і Павла в Джерзі Сиkі під вмілим проводом свого диригента М. Фесьо проспівав: „Многая літа", муз. Біликовського, „Отче наш", муз. Стеценка, і „Блажен муж" — муз. Гнатишина.

Отець Роман Мірчук

Отець Терлецький представив почесних гостей за головним столом. Був поданий смачний святковий обід. Під час обіду всіх присутніх захоплював гарний і чудовий виступ — інсценізація вірша „Давня весна" поетеси Лесі Українки у виконанні учнів вищих кляс „Рідної Школи" в Джерзі Сиkі під керівництвом учительок Оленки Галькович і Нусі Вох. Не менш зворушливо привітали свого пароха діти парафії з Байону спеціяльно уложеним віршем і піснею.

Про життєпис ювілята говорив о. Лев Ґолдейд, ЧСВВ, сотрудник при парафії св. Юрія в Ню Йорку, який гарною українською мовою, в майстерно цікавий спосіб манив слухачів небуденним стилем розповіді. Його дотепний стиль створив приємну і щиру атмосферу.

Всіх присутніх чарував мелодійний і гарний спів диригента і дяка обох парохій мґр Марійки Фесьо, яка виконала дві пісні: „Як давно", муз. Г. Китастого і „Владико неба і землі" муз. С. Арєтмовського в супроводі гри на піяно студента музики Романа Шевчука.

Англійською мовою доповідав о. Рональд Каріллo, С. Р., однокля́сник о. Романа, підкреслюючи велике значення і нелегкі обов'язки священика: бути слугою Господа, проповідувати Слово Божої Істини, трудитися для спасіння людства, для добра і щастя народу.

Виступила молодеча танцювальна група при Українському Народному Домі в Джерзі Сиkі під проводом Романа Стеткевича. Милозвучною грою на піяно студент музики Роман Шевчук виконав „Думу", муз. Дорошенка.

Отець ювілят не знаходив слів, щоб висловити свою щиру подяку всім присутнім, виконавцям імпрези, організаторам бенкету, а особливо парафіяльній секретарці Ользі Фитсджеральд і диригентові хору, які зробили для нього велику несподіванку і доклали багато праці, старань і зусиль у влаштуванні бенкету.

Святочну церемонію закінчив молитвою о. Юрій Ворощак, парох української католицької церкви св. Володимира в Скрентоні, Па. Всі присутні відспівали „Достойно єсть".

Дозя Федорова

Під Покровом Пресв. Богородиці у Фініксі

За понад 25 років існування української православної церкви св. Покрови в столиці Арізони, з її понад 50 парафіянами, це вперше на її храмовому святі 19-го жовтня ц.р. служили три священики — протопресвітер о. Степан Галик-Голутяк, декан каліфорнійської округи УАПЦ, митрофорний прот. о. Іван Крестюк, настоятель цієї церкви, і сербський священик, о. Степан Гагіч, який добре володіє українською мовою та їздить із своїми дітьми і до нашої церкви.

Величаву україномовну Богослужбу, яку очолив о. декан, гармонійно доповнював і прикрашував преграний спів хору під диригентурою Олександра Сагуленка.

Возвеличування Бога і Пресвятої Діви Марії посилив о. декан у своїй чудовій проповіді, в якій він прославляв Богородицю, як чудодійну покровительку і захистницю нашого народу, матір усіх українських матерів і небесну охоронницю запорозьких козаків.

Тому наш народ віками так глибоко шанував, прославляв Богородицю та благав про допомогу та дякував Їй будуванням багатьох Їй присвячених храмів, і возвеличував в численних церковних і літературних творах і всенародним великим святом Покрови 14-го жовтня щороку.

Молитовно-патріотичний дух єднання і братерства в усіх присутніх ще більше посилився, коли про топр. о. Степан проголошував, а хор і всі співали многоліття українському народові, американському Президентові і нашому Митрополитові Мстиславу і всім єпископам УАПЦ, трьом діючим у церкві отцям, хористам, сестрицям і всім присутнім у церкві, та вічную пам'ять покійним отцям-настоятелям, фундаторам і будівничим цієї церкви.

Її улюблений настоятель митроф. прот. о. Іван зворушливо подякував обом отцям Степанам за їхню допомогу і возвеличування цього храмового свята, і всім хористам, сестрицям, парафіянам і гостям. Він ствердив провідну і величезну вагу Української Православної Церкви в історії й житті нашого народу, і доказував, як вона його завжди особливо в найтяжчих лихоліттях об'єднувала, зміцнювала духово і патріотично, наснажувала до витривалости і визвольної боротьби, і рятувала наш народ від заглади ворожих наїздників і окупантів України, а численних українців на поселеннях по всьому світі від обезличування і потопання в морі чужинців. Він закликав своїх парафіян і всіх українців до єднання, братерства, правдивого християнського життя, щоб дбали не тільки про свій матеріяльний добробут, але і про свою Церкву і душу безсмертну.

Закликаючи всіх до безгрішного християнського життя, щоб ним здобути вічне блаженство своїх душ, і до безгрішного християнського життя, щоб ним здобути вічне блаженство своїх душ, і до відбудування й матеріяльного підтримування своєї церкви, о. Іван відзначив і щиро подякував Олександру Лiневичу за те, що він сам заплатив 961 доляр після безуспішних закликів настоятеля зібрати їх жертводавцями, за куплені і посвячені цього дня тут дароносицю і п'ятихлібницю позолочені та інші потрібні церковні речі.

Закінчили цю урочисту святохрамову Богослужбу щирою молитвою на колінах „Боже, великий єдиний, нашу Вкраїну храни" і запрошенням усіх до церковної залі на обід, який приготували трудолюбні сестриці під проводом Тамари Бурди, за що їм належиться вдячність.

Під час обіду було зібрано понад 400 долярів. За віддану і безкоштовну працю й допомогу церкві сестриць сердечно дякували їм настоятель і голова парафіяльної управи Петро Бойко та всі присутні на обіді. А весь прибуток із усіма пожертвами на цьому святі становив 1,006 долярів.

Похвальну організацію храмового свята цієї церкви попередив важливий і гідний наслідування лист настоятеля, Управи і парафіян Свято-Покровської церкви у Фініксі до редакторів щоденника „Ню Йорк Сіті Трібюн", подякою їм за їхню редакційну статтю про український голокост, надруковану в числі з 26-го вересня ц.р., з проханням до них продовжувати й доповнювати їхні привдиві повідомлення в цій справі ще й іншими преважливими фактами.

П. Носенко

Нове в українській Фльориді

Недавно ще — перед Другою світовою війною — Фльорида здавалася далекою й недоступною для нас, навіть тих, що жили в ЗСА, у великих містах американського Північного Сходу й Середнього Заходу. Ми знали про неї хіба лиш із мільйонерської „товариської хроніки" чи з „мафіозних" фільмів, та, зрештою, вона „була не для нас". Лише деякі наші заробітчани тоді поселилися в двох найбільших туристичних центрах фльоридського „раю" — Маямі й Сейнт Пітерсбургу, і там вони працювали здебільша готелевою й приватною прислугою.

Але вміжчасі Фльорида перетворилася з ресорту багатіїв у поселення емеритів середньої кляси. А наша еміґраційна громада позаможнішала й... постаріла і почала шукати собі теплішого клімату й спокійнішого життя і знаходила його на Фльориді. Зразу вона поселювалася близько двох традиційних осередків — Маямі й Сейнт Піт, де вже діяло деяке українське організоване життя і де стояли вже невеликі скромні українські церковці, замалі для нових, великих громад.

Та найцікавіший український феномен можна завважити в зовсім новім нашим поселенні на південному сході півострова, в околиці Веніс, Нортпорту й Порт Шарлоту. Тут несподівано виросла одна з найбільших українських громад Фльориди, розкинена по кількох поблизьких невеликих містах, але скупчена навколо свого „географічного центру" — містечка Нортпорту.

Чому якраз туди переселилося останніми роками, мабуть, найбільше наших нових фльоридян, колишніх мешканців північних стейтів Америки й провінцій Канади? А власне тому, що там не було всього того, що спонукало їх покинути давні оселі й перенестися далеко в субтропіки: не було холодної зими й довгої, слотливої осени й провесни, не було великоміського бруду й галасу, ані „расової проблеми" (ця околиця май же чисто „біла"), ані масового злочинства й наркотиків (які, на жаль, уже поширились у деяких давніших наших фльоридських поселеннях).

Тепер ця наша нова активна громада розпочала ще один проєкт, який може ще більше спричинитись до зросту нашого поселення в південно-східній Фльориді. Відбувається підготова будови чистоукраїнського кооперативного будинку для старших громадян у Нортпорті, близько релігійно-культурного центру св. Андрія (з його чудовою екуменічною" каплицею) і новозбудованої, досить великої української католицької церкви Богоматері.

У гарно оформленому архітектурному комплексі, на трьох поверхах, буде збудовано 45 окремих „кондоміні́яльних" мешкань, які будуть повною, гіпотечною власністю майбутніх мешканців. Кожне мешкання матиме дві спальні, вітальню з їдальнею, кухню й дві лазнички та приватну веранду-балькон. Воно матиме такі модерні вигоди, як електричні вінди, загальне охолодження й огрівання й апарат для викиду сміття. А крім того ще всі матимуть власні автопаркувальні площі й спільне подвір'я-садок, спільний вилкий плавальний басейн і дві площі традиційного фльоридського спорту — шаттл-борд".

А ціна одного помешкання? Вона буде приблизно 50,000 долярів за кожне — досить низька ціна, коли порівняти її з деякими північними провінційними осередками. А все ж таки, Нортпортський центр, як і вся надморська Фльорида, ніяк не роблять враження „глибокої" провінції — тут у віддалі лише декількох хвилин їзди автом ви можете знайти і великі комфортові магазини, і десятки модерних кінотеатрів, і навіть симфонічну оркестру й оперу. А українське культурне життя в самому центрі в „сезоні" (жовтень-квітень) — дуже оживлене. Поблизу — дуже популярне серед українців і інших европейських еміґрантів лікувальне тепле озеро, а для аматорів морського спорту лиш 11-12 миль до гарних, чистих пляж.

Вже зголосилося 18 кандидатів на майбутніх „кондоміні́яльних" власників, здебільша професіоналістів середнього й старшого віку. Можна тільки боятися, що для тих, які не поспішаться зголоситися, незабаром місця не стане.

А все таки будова дому для старших, яка так повільно сприймається на нашій многолюдній півночі, тут, у цьому далекому від громадських центрів й відносно невеликому українському поселенні — незабаром розв'яжеться легко й успішно.

Civis

А. Сороковський про свою працю в Кестонському коледжі

Фонд Катедр Українознавства у Гарвардському Університеті в рамках святкування Тисячоліття Християнства України спонзорує посаду українознавця в Кестонському коледжі в Кестоні, Англія (12 миль від Лондону). Кестонський коледж досліджує трактування релігії в комуністичних країнах.

Андрій Сороковський є вже другий рік на своєму чотирирічному становищі (яке заплановано так, щоб збіглося з тисячоліттям у 1988 році). Він відвідав недавно Український Науковий Інститут Гарвардського Університету (УНІГУ), де розповів про свою працю А. Сороковський здобув титул маґістра в Гарварді (у рамках совєтології) та закінчив право в Каліфорнійському університеті.

Питання: У чому ви бачите важливість Кестонської колеґії?

Відповідь: Кестон звітує про біжучі події релігійної ситуації у Совєтському Союзі і Східній Европі. Ми передаємо інформації пресі, урядові, окремим особам і групам активістів та видаємо науковий журнал „Religion in Communist Lands" („Релігія в комуністичних країнах")

П.: Які користі, на вашу думку, принесла позиція українознавця?

В.: Маємо принаймні по одному дослідникові для важливих східньоевропейських країн, крім Альбанії і Югославії, і одного для Прибалтики, отже, дослідник України пасує сюди логічно. Кестон має тепер дослідника середньо-азійтських республік, отже розвивається метода дивитися на різні республіки окремо, а не на Совєтський Союз як цілість. Очевидно, ми весь час дискутуємо поміж собою, і я певен, що в цьому обміні інформаціями між незвичайно кваліфікованими людьми тепер більше свідомости і розуміння ситуації на Україні, ніж було раніше.

П.: Чи Ви думаєте, що совєтські власті мають іншу політику для різних республік?

В.: Напевно є загальна антирелігійна політика, але де релігійна активність особливо сильна, як на Україні, зокрема на західній Україні, совєти достосовують політику до місцевих умов. Знаємо, що непропорційно велике число представників ради у релігійних справах, яка веде антирелігійну політику є на Україні.

П.: Чи можете сказати нам про те, як дістаєте інформації?

В.: Найбільш очевидним джерелом є совєтська преса Я дістаю щодня дві совєтські українські газети, одну по російськи і одну по-українськи, а також часописи, присвячені атеїзмові й інші. З них можна багато довідатись про біжучий стан і офіційну політику в справі релігії. Переглядаю еміґраційну пресу, а часом дістаю самвидав таким чи іншим шляхом. Радіо „Свобода" та інші організації публікують самвидав, який одержують, і ми дістаємо ці інформації. Я також розмовляю з людьми, які подорожують, і деякі інформації дістаю від них.

П.: Чи совєти реагують на працю, яку веде Кестон?

В.: Нас атакували в совєтській пресі за те, що ми антисовєтська організація, пов'язана з українською еміґраційною Католицькою Церквою. Це показує, що ми вдаряємо в болюче місце. Але нас турбує, коли західня преса зображує нас як антисовєтських фанатиків, бо ми не є політичною організацією. Ми орієнтуємось на релігійну свободу і зосереджуємось на тих країнах, що мають державну антирелігійну ідеологію. Ми звітуємо також про позитивні події, як те, що в Києві має бути відбудована церква, чи позитивні події в Польщі.

П.: Хоч ви—не політична організація, але ми певні, що вас мусять критикувати пацифістичні групи, а навіть Світова Рада Церков, яка приймає угодівський тон супроти Совєтського Союзу.

В.: Наш засновник Майкл Бурдо є в контакті з членами цієї Ради і має там приятелів, отже ці теми порушується. Він критикував Світову Раду Церков за мовчанку, його вважають за авторитет. Очевидно, трудно помиритися з тим, коли люди з Заходу їдуть туди, повертаються і кажуть: „Є релігійна свобода". Знаємо, що совєтське трактування західних делеґацій полягає частково в запевненнях, що стан людських прав поліпшується і що заперечування наробить більше шкоди, ніж принесе користи, отже, „скажіть це, будь ласка, тим заколотникам на Заході". І ці люди в це вірять, навіть якщо це суперечить усьому, що чують від самих віруючих та випущених дисидентів.

П.: Коли засновано Кестон?

В.: Його засновник о. Майкл Бурдо, який є англіканським духовником, був одним із перших британців, які студіювали в Совєтському Союзі в 1959 і 1960 роках Йому казали віруючі, що треба, щоб хтось на Заході говорив в їхньому імені. Він уважає це за особисту місію—бути голосом тих, які не можуть говорити самі за себе.

П.: Над чим ви тепер працюєте?

В.: Я закінчив брошуру про протестантів на Україні і працюю над списком релігійних в'язнів сумління. Я дістав близько 100 прізвищ українців-в'язнів, які я записав на компютерний диск. Тепер доповнюю додаткові дані—адреси, рідня. Зможу мати постійно зактуалізований список українських політичних в'язнів і могтиму дати копію його кожному хто бажає. Також писав розділи для двох книжок—одна має вийти в Британії, а друга у З'єднаних Стейтах Америки. Цієї осени буде показаний на телевізії в ЗСА фільм п. н. „Свічки на вітрі" про релігійне становище в Совєтському Союзі, і я передав інформації для супровідної книжечки до цього фільму, призначеного для середньошкільників і студентів. Для британської книжки я передав статті про Українську Католицьку і Українську Православну Церкви. Як бачите, становище дослідника України в Кестоні має вплив на багато ділянок.

ФКУ

Листопад — це місяць Українських Воєнних Інвалідів.

Вшануйте в листопаді велику жертву своїх інвалідів Визвольних Змагань і зложіть щедрий даток на Національний Листопадовий Дар Українським Воєнним Інвалідам.

Датки проситься пересилати на адресу:

SOCIAL SERVICE OF UWV, 1321 W. Lindley Ave., Philadelphia, Pa. 19141

В Ню Йорку...

(Закінчення зі стор. 1)

Мирослав Прокоп.

Він пригадав присутнім, які вщерть виповнили залю авдиторії, що Листопадовий Чин повинен стати для нас спонукою до призадуми чому було так, як було, чому ми не вдержались у Визвольних Змаганнях, і поставити діягнозу, що ми зробили зле і що треба було ще зробити, щоб оборонити проголошену державність. Доповідач звернув увагу, що Листопадовий Чин не можна трактувати як реґіональну подію, хочби з огляду на те, що галичани з перших днів стреміли до соборности всіх українських земель в одній Українській Народній Республіці і тільки брак революційних сил, в повному розумінні цього слова, не дав змоги українцям закріпити і, що дуже важне, оборонити проголошеної держави.

Д-р М. Прокоп з підкресленням заявив, що жадна з поневолених націй не визволилась без наявности революційних сил, а доказом можуть послужити хочби революційні організації поляків і навіть большевиків. Очевидно, конюнктура допомагає, але революційні організації, можуть сприяти до творення відповідних обставин. Лишились, однак, заявив доповідач, світлі традиції, на які взорувались пізніші покоління українців, що продовжували бій української нації створивши такі організації, як, наприклад, УВО, ОУН, УПА, УГВР, революційні сили, що проти волі Гітлера проголосили 30-го червня 1941 року відновлення української державности. Він відкинув при тому безпідставні і тенденційні напади на українців ворожих сил, в першу чергу Москви і її державних органів безпеки КҐБ.

Також рух опору 1960-70 років був, на його думку, спертий на світлих традиціях боротьби попередників Українцям треба перетривати кризу і відбити наступ ворогів. Тому максимальні зусилля повинні бути спрямовані в напрямі поширення доброї і квалітативної інформації, виховання молодих науковців, корисні видання тощо. „У такий спосіб ми найкраще вшануємо світлий Листопадовий Чин" — закінчив своє святочне слово М. Прокоп під гучні оплески присутніх.

Академія розпочалась від співанням американського національного гимну, що його відспівала оперна співачка Олена Геймур, гордість і прикраса українських мистецьких програм. Вона у двох частинах мистецької програми відспівала шість пісень, між ними відому „Нагадай, бандуро, співами", сл. Н. Калюжної, муз. Г. Китастого, „Україно любов моя", Д. Луценка, муз. І. Шамо, „Баляду про мальви", сл. Б. Гури, муз. В. Івасюка, і „Люблю я тебе Україно", сл. О. Новицького, муз. М. Костецького. Двома останніми піснями співачка полонила серця слухачів, які були зачаровані її виступом. Акомпаньював співачці Вінсент Гавдіозо.

Крім О. Геймур, дуже успішно у програмі виступив ансамбль бандуристів „Гайдамаки" під мистецьким керівництвом Володимира Васькова, який також відспівав шість пісень і дві на наддаток, на невгаваючі оплески і домагання присутніх, які дуже тепло приймали виступ бандуристів і хористів. Серед відспіваних пісень були такі відомі перлини, як „Гей злітались орли", з опери „Гайдамаки" Черкасенка, повстанська пісня „Вперед", „Вишиий, вишиий", муз. Г. Китастого та інші.

„Баляду про побратима", сл. Л. Мосендза і „Уривок з Великих Роковин" І. Франка по-мистецьки виконав рецитатор Володимир Курило.

Академію закінчили українським славнем, що його співали солістка О. Геймур, ансамбль бандуристів і всі присутні на залі. Сцену, як завжди, оформив і займався технікою інж. Тарас Гірняк.

НА ФІЛІППІНАХ РОЗПОЧАЛИСЬ арешти прихильників колишнього президента Фердінанда Маркоса, який тепер, як відомо, перебуває на Гаваях. Теперішній президент Філіппін Коразон Акіно обвинувачує прихильників Маркоса у розпалюванні антаґонізму серед філіппінського народу, підкладення бомб, влаштовування масових демонстрацій, веденні антиурядової злісної пропаганди тощо. Полковник Рекс Піяд, керівник державної служби безпеки, заявив кореспондентам, що заарештовані прихильники належали до підпільної організації „Я філіппінець", яка ініціює і переводить в життя усі антиурядові акції. Піяд відмовився відповісти на питання чи обвинувачені признались до вини, бо серед народу поширюються чутки про те, що заарештовані категорично заперечують і відкидають обвинувачення прокуратури.

СОВЄТСЬКОГО МАРШАЛА Сергея Л. Соколова, міністра оборони СССР, не було ма мавзолеї Леніна, коли на Червоній площі проходила парада для відзначення 68-ої річниці так званої Жовтневої революції. В Москві поширились поголоски, що 75-річний маршал С. Соколов тяжко хворий. Головну промову під час цієї паради виголосив другий з черги, після генерального секретаря ЦК КПСС Міхаїла Ґорбачова член Політбюра, Єгор К. Ліґачев, який повторив трафаретні слова про „мирну політику Совєтського Союзу" і наголосив потребу змін у багатьох ділянках всередині СССР, згідно з пропозиціями М. Ґорбачова.

КРАЙОВА КОНФЕРЕНЦІЯ католицьких єпископів ЗСА повідомила, що у вересні наступного року Папа Іван Павло II відвідає З'єднані Стейти Америки. Це буде друга візита Папи до ЗСА. Він побував тут в 1979 році, відвідав Бостон, Ню Йорк, Філядельфію, Де Мойн, Чикаго Вашінґтон. Головними подіями майбутньої поїздки Папи Івана Павла II буде його зустріч з лідерами інших релігійних груп, зустріч з молоддю в Ню Орлінсі, зустріч у Фініксі з католиками, які займаються допомогою бідним.

ІРАНСЬКІ РЕЧНИКИ взагалі не заперечують поголоски, що З'єднані Стейти Америки продають запасні частини до залишеної американцями в Ірані зброї і таким способом шукають шляхів звільнення решти американських закладників, які перебувають в полоні переважно під контролею мусулманів-шіїтів в Ливані. У політичних колах поширились також чутки, що цією змінною торговельною політикою Адміністрація президента Роналда Реґена допомагає поміркованим силам в Ірані прийти до влади. Частину запасних частин і амуніцію доставляє до Ірану також Ізраїль. Адміністрація у Вашінґтоні не дуже хоче про ці справи говорити.

НА ЛЕТОВИЩІ ФЛЬОРИДСЬКОГО міста Тампа зударилися два літаки — Боїнг-727 компанії Пан Амерікен і одномоторовий приватний літак типу „Пайпер азтек". При зударі в Боїнгу була пробита діра, але ніхто з 17 пасажирів і сімох членів залоги не потерпів. Маленький літак „Пайпер", відкинений на 50 метрів, вибухнув і згорів. Летун загинув.

В БАЛТИМОРІ ОКРУЖНИЙ суддя Александер Гарві засудив колишнього старшину-зв'язківця військово-морської фльоти ЗСА Джана Вокера до двох термінів довічного ув'язнення за шпигунство на користь Совєтського Союзу. Дж. Вокер відмовився від останнього слова, заявивши, що всі його почуття були досить повно викладені адвокатом. „Я не маю що додати", — сказав засуджений шпигун. Суддя засудив сина Дж. Вокера, Майкла, до 25 років тюремного ув'язнення і підкреслив, що він буде рекомендувати не застосовувати до обох шпигунів права про дострокове звільнення.

Дирекція Українського Народного Дому в Ню Йорку, Н. Й.

ділиться сумною вісткою з Українським Громадянством, що 6-го листопада 1986 р. відійшов у Вічність кол. голова Українського Народного Дому в Ню Йорку

бл. п. інж.

ІВАН КОГУТ

Дружині та Родині Покійного висловлюємо наші найглибші співчуття.

Замість квітів на могилу Покійного складаємо 50.00 долярів на Український Музей в Ню Йорку.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього дня 25-го липня 1986 р. у вечірніх годинах відійшов у Вічність наш Найдорожчий Муж, Тато, Дідусь, Брат, Кузен і Вуйко, член УВО і ОУН, учасник Середньої Похідної Групи на Східні Українські Землі, довголітній в'язень польських і німецьких тюрем

св. п. інж.

ІВАН КРАВЧУК

Цією дорогою складаємо щиру подяку нашим Рідним, Друзям, Приятелям, Знайомим і Надбужанцям, що в часі нашого родинного горя виявили нам так багато щирого співчуття і розради особисто, листовно, телефонічно і телеграфічно.

У першій мірі дякую Влоді Котик, що перша прибула й залишилася зі мною на ніч.

Окрема наша подяка Усім за численну участь в похоронних відправах. Отцеві Романові Мірчукові за відслуження Парастасу, Служби Божої і прощальне слово в церкві і Панахиди на цвинтарі, а панні Марійці Фесьо за звеличання похоронних відправ чудовим співом.

Щира подяка Усім учасникам за відспівання пісні „Видиш брате мій".

Сердечна подяка за пожертви на добродійні цілі, Служби Божі, та за чудові квіти.

Подяка членам 12-го Відділу ООЧСУ в Джерзі Сіті за участь в похоронному заведенні з прапором і у відправах, як рівнож дякую Усім за несення домовини Покійного.

Дякуємо за глибокозмістовні, теплі і вірні прощальні слова над відкритою домовиною, які висловлювали:

Богдан Качор — від Головної Управи ООЧСУ;

Федьо Олещук — від Визвольного Фронту;

Володимир Янів — від Стейтової Ради УККА і Відділу УККА в Джерзі Сіті;

Григорій Бура — від 12-го Відділу ООЧСУ;

Інж. Іван Хамуляк — секретар Головної Управи Т-ва Інженерів в ЗСА;

Інж. Тарас Грицай — голова літ. Мист. Клюбу в Ню Йорку;

Мґр Роман Ільницький, близький приятель і друг Покійного, з яким Івась ще напередодні своєї смерти говорив телефонічно і останнє його слово було не „допобачення", як завжди, а „прощай", немов передбачав свій відхід.

Під час Тризни в Бавнд Бруку промовляли:

Протопресвітер о. Василь Іващук — парох Української Православної Церкви в Байоні і бібліотекар в Культурному Центрі в Бавнд Бруку;

Д-р Іван Новаківський з Джерзі Сіті;

Ред. Василь Пасічняк — близький друг Покійного і співв'язень з німецької тюрми;

Микола Зацухний — невідступний приятель і друг Покійного ще з часів ув'язнення в польській тюрмі в Тарнові;

Володимир Стельмах — друг з тюремних часів, який, не жалуючи часу, ні труду, приїхав з дружиною з Балтимор;

Мґр Теодор Воляник — від Фундації УВУ;

Володимир Білик — від Відділу Патріярхального Т-ва в Джерзі Сіті;

Петро Палка — від Відділу УККА в Джерзі Сіті.

Щиро дякуємо нашим приятелям, Марійці і Влодкові Янушам, які приїхали з Філядельфії.

Сердечна подяка Голові Об'єднання Надбужанців, інж. Семенові Романову за прислання телеграми в день похорону.

Щиросердечна подяка Комітетові Надбужанців — ред. Володимирові Макарові і д-рові Романові Голічекові з Торонто за радієве сповіщення на хвилях „Пісня України" про смерть Івася на протязі трьох днів і за Панахиду в церкві св. Миколая в Торонто, а Всеч. о. Ярославові Левицькому за такі глибокі, щирі і вірно зображені слова проповіді про Покійного на Панахиді, які були поміщені в „Нашій Меті" в Торонто. Панству Ірені і Михайлові Іваницьким за Службу Божу в день похорону в Дітройті. Сердечна подяка другові д-рові Романові Кухареві з Гейс, Кензас, за дуже теплі прощальні слова допису в „Свободі" 2-го серпня 1986 р. Також дякуємо ред. Миколі Мартинюкові, близькому приятелеві Покійного, за допис в „Шляху Перемоги" 14-го вересня 1986 р.

Щиросердечна подяка д-рові Любомирові Романкові, Антонові Шубакові, Василеві Татчинові, родині Ясейко, що у сороковий день смерти замовили Служби Божі, а також 98-літньому о. деканові Степанові Ґаукові за відправлення Служби Божої і Панахиди в Ошаві. Отцеві Тарасові Лончині за відправлення Служби Божої і Панахиди, ще перед похороном, в Сілвер Спрінґ, Мериленд.

Особлива подяка моїм близьким членам Родини, які в ті дні моєї скорботи виявились ще ближчими мені і співзвучними з моїм смутком.

Якщо я когось поминула і не згадала, прошу мені вибачити це не зі злої волі.

Ми щиро вдячні Всім, хто чим-небудь причинився до звеличання пам'яті нашого Покійного Івася.

Хай Всевишній винагородить Вас усіх обильними ласками.

СЛУЖБИ БОЖІ жертвували: родина Батюк, родина Гладич, Н. і М. Захарченки, І. і М. Іваницькі, Г. і В. Лущик, А. Маєвська, Т. і В. Макар, П. Мудрик, Б. і М. Павлишин, М. Петришин, П. і М. Пилипчак, Л. Романків, В. Стельмах, Сестрицтво при церкві Св. Трійці в Сілвер спрінґ, С. і В. Татчин, О. і М. Тулис, Е. і С. Шуган, Гр. Ясейко, M. and E. Barrett, M. and E. Beregi, Glor. G. and P. Borquez, J. Boturla, Family Chauvet, Gertr. Chernow, C. and A. Garcia, J. and M. Fugel, Ray Johnson, M. and R. Kajetanowicz, A. Leo and Family, M. and L. Lopez, J. Martin, Marg. McDermot, F. McIntyre, R. Meier, J. Noles, National Cleaning Contr's. — Payroll Dept., N.Y., M. and J. Orleck, M. and J. Oronges, B. Pollack, A. Santamarina, T. Scott, L. Simpkins, S. Tamburso.

КВІТАМИ прикрасили домовину і гріб: Родина, 12-ий Відділ ООЧСУ, J. and J. Bourquez, C. and A. Garcia, N. Hatzelis, G. James, C. Johnson, J. U. Lelle, C. and J. Mahoney, National Clng. Contractors, Inc. — N.Y., E. Olsen, Geoff. Sandvik and Rick Valles, J. Thomas, J. Wilson, D. and C. Wollcott, PTA of P.S. 138.

Грошові пожертви зложили:

На УКРАЇНСЬКУ ПОМІСНУ КАТОЛИЦЬКУ ЦЕРКВУ СВ. ТРІЙЦІ в Сільвер Спрінґ, Мериленд, біля Вашінґтону:

500.00 дол. — Надя Кравчук;
200.00 дол. — Наталка Кравчук-Аєрс;
120.00 дол. — Микола й Олена Тулис;
по 100.00 дол. — д-р Любомир Романків, Сальвадор і Люба Ґонзалес;
50.00 дол. — Люба Галібей;
40.00 дол. — Галина й Адам Шадура;
30.00 дол. — Володимир Стельмах;
по 25.00 дол. — Катерина Зборовська з дітьми, д-р Еміль і Ірена Клюфас;
по 20.00 дол. — Володимир і Галина Білик, Інж. Осип і Ольга Боба, Любомир і Марія Лямпіка, Люба Чайковська;
15.00 дол. — ред. Василь Пасічняк;
по 10.00 дол. — Василь Бойко, Михайло й Ірена Мороз, Катерина Коць, Леся Сененко.
Разом .... 1,325.00 дол.

На ПАТРІЯРШИЙ ФОНД — Т-во СВЯТА СОФІЯ:

250.00 дол. — Надя Кравчук;
по 100.00 дол. — д-р Адріян і Лариса Кецала, Відділ Патріярхального Т-ва в Джерзі Сіті.
Разом .... 450.00 дол.

На УКРАЇНСЬКИЙ ВІЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ — ФУНДАЦІЯ ім. інж. І. КРАВЧУКА:

по 100.00 дол. — Любомир Романів, Володимир Ґут Кульчицький;
по 50.00 дол. — Люба Галібей, Петро Ґой, Євген Котик, Надя Кух;
по 30.00 дол. — Микола й Ольга Зацухний, Тарас і Ія Грицай;
по 25.00 дол. — Іванка Голинська, Ірина Качмарська, Марія Огоновська;
по 10.00 дол. — Богдан і Ізидора Боярські, о. Василь Іващук, Оксана Малюца.
Разом .... 605.00 дол.

На ВИЗВОЛЬНИЙ ФРОНТ:

500.00 дол. — Надя Кравчук;
по 50.00 дол. — Люба Галібей, д-р Іван Новаківський;
25.00 дол. — Володимир Тутка;
по 20.00 дол. — Петро Палка, Микола Тулис, Іван Цьолко, Антін Шубак;
по 10.00 дол. — Григорій Бура, Василь Гаврилюк.
Разом .... 725.00 дол.

На ОБ'ЄДНАННЯ НАДБУЖАНЦІВ:

250.00 дол. — Надя Кравчук;
75.00 дол. — Микола і Зеня Мартинюк з дітьми;
по 50.00 дол. — Євген Котик, Надя Кух, Григорій Ясейко;
25.00 дол. — Наталія і Іван Базарко;
20.00 дол. — Іван і Галина Галій.
Разом .... 520.00 дол.

Загальна сума пожертв .... 3,625.00 дол.

Щиросердечно дякуємо.

НАДЯ КРАВЧУК з Дітьми і Родиною

---

125 1861-1986

Українська Вільна Академія Наук у США
Серія викладів: Профілі видатних представників української академічної традиції в Києві

Володимир Міяковський (1888 — 1972)

Доповідач: **Лариса Онишкевич**

Субота, 15-го листопада 1986 р., о 2-ій год. дня

Запрошується всіх зацікавлених.

Велика заля Академії — Українська Вільна Академія Наук у США
206 West 100th Street, New York, N.Y. 10025

Українська Православна Катедра св. кн. Володимира
160 West 82nd Street — New York, N.Y. 10024

Запрошуємо все Українське Громадянство на

святкування

60-РІЧНОГО ЮВІЛЕЮ НАШОЇ КАТЕДРИ

яке відбудеться за таким порядком:

Неділя, 16-го листопада 1986 р.

Год. 1-ша по пол. — ВІДКРИТТЯ МАЛЯРСЬКОЇ ВИСТАВКИ вірних катедри св. кн. Володимира
Участь беруть: *проф. Петро Холодний, Микола Гоподик, Анатолій Гончаренко, інж. Іван Заяць, Олексій Красновський, Лариса Лавріненко, Зоя Лимар, Аліс Свістель, Мора Шендюк, Наталка Войновська, Марія Широцька-Крамаренко.*

Виставка відкрита щонеділі від 1-ої до 5-ої год. по пол. до 11-го січня 1987 р.

Субота, 22-го листопада 1986 р.

Год. 6-та веч. — УРОЧИСТА ВЕЧІРНЯ
По Вечірні — СПІЛЬНА ВЕЧЕРЯ

Неділя, 23-го листопада 1986 р.

Год. 9:30 ранку — ЗУСТРІЧ ВЛАДИК
Год. 10:00 ранку — АРХИЄРЕЙСЬКА СЛУЖБА БОЖА та ПАНАХИДА за душі спочилих Владик, священиків і Вірних клатедри св. кн. Володимира
Год. 2-га по пол. — БЕНКЕТ з МИСТЕЦЬКОЮ ПРОГРАМОЮ, в якій беруть участь: *Святослава Качарай, Микола Гоподик, Юрій Федорів, інж. Іван Заяць*
Фортепіяновий супровід: *проф. Михайло Лев*

Усі святкування відбудуться в катедрі св. кн. Володимира в Ню Йорку.

НАСТОЯТЕЛЬ КАТЕДРИ **ПАРАФІЯЛЬНА УПРАВА**

ФОНД ОБОРОНИ ІВАНА ДЕМ'ЯНЮКА

Сидячи вигідно в хаті й читаючи це оголошення пам'ятаймо, що ОДИН З НАС НЕ МАЄ ЦІЄЇ МОЖЛИВОСТИ!

Простягаючи руку, щоб виключити електричне світло пам'ятаймо, що . . .

Є ОДИН УКРАЇНЕЦЬ, ЯКИЙ ЦЬОГО ЗРОБИТИ НЕ МОЖЕ!

ЯСКРАВЕ СВІТЛО ОСВІЧУЄ камеру Івана Дем'янюка безперервно.

ЯСНЕ СВІТЛО ПРАВДИ ГОРИТЬ у серці Івана Дем'янюка.

УВЕСЬ НАРОД Є НА РОЗПРАВІ В ІЗРАЇЛІ!

Молитви і фінансова допомога є негайно потрібні!

Прохаємо посилати свою пожертву на адресу:

THE JOHN DEMJANIUK DEFENSE FUND
P.O. Box 92819
Cleveland, Ohio 44192

Цей фонд є спонзорований виключно родиною Дем'янюків

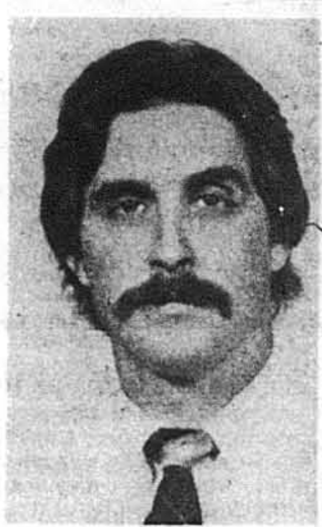
Д-р Л. Мурський—новий український лікар в Іллиной

З великою приємністю реєструємо появу в нашому професійному колі ще одного українського лікаря д-ра Левка Мурського, який є сином д-ра Лева і Оксани Мурських з Ню Ленокс, Ілл.

Середню школу закінчив він у Ню Ленокс, а школу українознавства матурою в 1976 року в Чикаґо. Університетські студії розпочав він у Чикаґо—два роки в Лойола університеті, а два роки в Іллинойському університеті, де одержав диплом з біології і хемії в 1980 році.

Після цього молодий Левко почав свої медичні студії спершу в Автономнім університеті в Ґвадаляхарі, Мехіко, а по зложенні відповідних американських іспитів продовжував студії в Чикаґській медичній школі, де в 1985 році одержав диплом доктора медицини.

Від 1-го липня 1985 року, зразу по закінченні студій, молодий лікар д-р Л. Мурський розпочав свою резидентуру внутрішніх недуг в університетському шпиталі в Дітройті.

Д-р Лев Мурський

Крім своїх студій, він належав до українського Пласту і далі залишився активним членом куреня „Лісовик Чортів".

Висловлюємо велике признання його батькам, що довели свого сина до наміченої мети, а молодшому нашому колезі складаємо щирі ґратуляції та бажаємо якнайкращих успіхів у його праці та його спеціялізації.

Д-р Л. Мурський є членом 88-го Відділу УНСоюзу.

Д-р Павло Пундій

Нюарк готується до відзначення Року Українського Воїна

Заходом Комітету Співпраці Комбатантських Організацій в Нюарку, відбудеться в неділю 23-го листопада ц. р., виставка української військової меморабілії та святочний концерт в пошану українського воїна.

В програмі концерту беруть участь: Осип Труш — вступне слово, ред. Іван Кедрин-Рудницький — святочне слово, монтаж пісні і слова виконають артисти української сцени Валя Калин та Іванна Кононів при фортепіяновому супроводі проф. Бориса Базаля, монолог — Стефан Магмет і хор „Трембіта" під диригентурою проф. Рафаїла Венке при фортепіяновому супроводі Марії Павловської.

Виставка буде відчиненою від 9-ої ранку до 7-ої вечора. Молебень у церкві св. Івана Хрестителя відправиться о год. 12-ій, концерт почнеться о год. 4-ій по полудні в гімнастичній залі католицької парохії при 760 Сенфорд авеню, Нюарк, Н. Дж. У цій залі буде також виставка історичних експонатів.

Сама виставка архівів УССів та військової меморабілії УГА, УНР, Карпатської Січі, І УД УНА і УПА є своєрідною і рідкісною історичною подією на цьому терені і в ЗСА. Поширена новими експонатами виставка УССів є цікавішою, ніж попередні виставки. Крім того дуже цінна і оригінальна збірка картин і матеріялів присвячена в більшості І УД УНА, але охоплює цілий діяпазон наших збройних сил часів Першої і Другої світових війн. Дуже цікавою є збірка понад 50 медалів і відзнак всіх наших формацій, побільшених і в оригінальних кольорах, які виконав побратим-дивізійник Евстахій Загачевський з Рочестеру, Н. Й. Йому належиться признання й подяка за його довголітню працю, щоб ці експонати зібрати і по мистецькому оформити. Ця виставка буде охоплювати 1,500 світлин історичних пам'яток наших збройних сил.

Звертаємось до всіх громадян нашої околиці, а особливо сердечно запрошуємо нашу молодь відвідати цю виставку і побачити історичні пам'ятки нашого недалекого минулого і оглянути те, що зробив відновлений лицарський дух українського воїна. Нехай ваша присутність на виставці і концерті засвідчить, що вам дорогий український воїн і його великі заслуги для нашої поневоленої, але нескореної батьківщини. Тому нехай Рік Українського Воїна, який проголосив СКВУ, буде роком подяки ще живим і тим, що своє молоде життя віддали за визволення українського народу, а також тим, які в рядах американської і канадської армій боролися за збереження демократичних ідеалів вільного світу.

Осип Труш

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

УСВТ „Ч. Січ" — Польський С. К. 2:2

У Перт Амбої 26-го жовтня відбулася чергова рунда розгривок за першенство І-ї дивізії Ґарден Стейт Ліґи Ню Джерзі. Перша дружина „Ч. Січі" цим разом зустріла на виїзді минулорічного чемпіона і теперішнього лідера І-ї дивізії — Польський клюб з Перт Амбою, в складі якого, як відомо, виступають досвідчені футболісти з Польщі.

Не зважаючи на дощову погоду, звітова зустріч пройшла на вищому рівні, в якій обидві дружини показали цікаву, швидку і емоційну гру.

Серію ґолів започаткували польські футболісти, які в 20-ій хвилині з призначеного суддею карного стрілу здобули ведення 1:0. В 32-ій хвилині „Січовики" вирівняли 1:1, що його гарної акції Торія — А. Бакуна здобув Сирчвел.

Після перерви обидві дружини продовжували гарну, швидку й завзяту гру, в якій часто написувалися оборонці і воротарі. Вислід не мінявся аж до 81-ої хвилини, коли врешті польські футболісти знайшли щілину в нашій обороні і вдруге здобули ведення, цим разом 2:1. Швидко після того „Ч. Січ" провела чергову контратаку, з якої Канділ остаточно вирівняв вислід 2:2.

Склад „Ч. Січі": Хамуляк, Ромійо, Сабрій, Чижович, Канділ, А. Бакун, Сирчвел, Торій, д-р В. Бакун, Пенцак, Д. бакун, В. Науменко, Ансальмо, Каміка. Провідник Вол. Бакун.

УСВТ „Ч. Січ" II — Ню Брансвик С. К. 1:1

Друга дружина „Ч. Січі" зустріла у себе вдома сильний клюб, зложений із студентів університету Ню Бранзвик. Змагання проходили на дуже розмоклому ґрищі, але це не завадило обидвом дружинам показати досить змістовну, швидку і цікаву гру. До перерви гості зуміли здобути ведення 1:0.

Після перерви обидві дружини створили ряд догідних нагод до здобуття ґолів, але завдяки очайдушній грі воротарів і особливо воротареві „Ч. Січі" Тарасові Науменкові, вислід не мінявся. Щойно в 76-ій хвилині „Січовики" врешті вирівняли 1:1, що його здобув Мурся з акції Віктора Науменка.

Склад „Ч. Січі" II: Т. Науменко, Прайс, В. Науменко, П. Алміда, Б. Науменко, Саліван, Я. Твардовський, Ю. Ґбур, Б. Ґбур, Мурся, Фітцджералд, Дж. Алміда, М. Хамуляк. Провідник Віктор Науменко.

Американська преса про українських тренерів

„Спортс Ілюстрейд" з 22-го вересня ц.р. помістив рецензію Бруса Нюмена, в якій обширно насвітлено сучасну проблему жіночої відбиванкової дружини ЗСА, тренером якої є Тарас Ліскевич.

Як відомо, в цьогорічному світовому чемпіонаті, що пройшов у Празі, Чехо-Словаччина, збірна ЗСА зайняла 10-те місце. Нюмен вже на початку статті згадує про одну із проблем Ліскевича, що він її має з своїм попередником, тренером Арі Салінджером, з яким він не говорить.

Арі Салінджер, контроверсійний тренер збірної ЗСА у 1984 році, жидівський переселенець з Польщі, був присутній на Празькому світовому чемпіонаті, і кружляв поза плечима теперішнього тренера Тараса Ліскевича, якого Нюмен назва „Юкрейнієн-амерікен".

Нюмен відмітив, що після відходу Салінджера у 1984 році, відійшли з дружини усі змагунки, які на Олімпіяді в Лос Анджелесі здобули срібні медалі.

Коли прийшов Ліскевич в 1985 році, йому довелося монтувати нову дружину до серії змагань із збірною Японії...За останній рік він випробував разом 37 змагунок, як звичайно, з однаковим бездушевним вислідом.

Нюмен цитує деяких змагунок, директора збірної і між іншими колишню олімпійку у відбиванці в 1964 році Мері Джо Пепплер, теж колишня тренерка університету в Кентакі, яка свого часу окреслила тренерські методи Саліджера як „протиамериканські". Сталося це після відходу із збірної двох її змагунок.

Директор збірної Доґ Беал відмітив, що справжньою помилкою щодо сучасного стану збірної було то, що Салінджер завідував збірною так далеко поза якоюнебудь контролею, що навіть ЗСА не мали юнацької дружини, яка могла б з часом зайняти місця старших.

Тепер Салінджер є тренером збірної Голляндії. Він пише листи до відбиванкової преси, в яких атакує Ліскевича і його збірну дружину ЗСА. Директор Беал підкреслює, що Салінджер зробив себе провокативно „тренером на виселенні" і це дуже турбує Тараса. В звітовій статті автор кількакратно відмічує українську національність Ліскевича, згадує про його минуле у відбиванці в Пласті в Чикаґо. Стаття Нюмена ілюстрована трьома світлинами, на одній з яких є Тарас Ліскевич. „Стар Леджер" з 3-го жовтня ц.р. помістив рецензію Едварда Бармакіяна, в якій автор обширно описав першорядну систему ведення програми копаного м'яча в середній школі Коламбія в Мейплвуді, завдяки якій дружина тієї школи осягнула поважний рекорд в Ню Джерзі -327-76-37. Перед грою, пише Бармакіян, Євген Чижович виконує працю господаря: прикріплює сітки у воротах, напомповує м'ячі, носить пляшки з водою, дружинову аптечку та все інше, на що може виникнути потреба. Ця його детальна увага та безмірний ентузіязм до цього спорту уможливили Чижовичеві в 24-річній праці добитися до вже згаданого успіху його дружини копаного м'яча. В розмові з автором звітової статті Чижович відмітив, що тренер повинен бути інструктором, менаджером, учителем і глядачем-ентузіястом дружини. „Я маю задоволення працювати з дітьми, бачити, як вони розвиваються на моїх очах, горджуся ними." Євген Чижович запровадив систему копаного м'яча в містах Мейплвуд - Савт Орандж в якій є заанґажовано 250 дітей. Я знаю,—заявив цей український тренер, що свого часу був тренером УСВТ „Ч. Січ",—хто буде грати в моїй дружині за десять років. „Стар Леджер" з 17-го жовтня ц.р. опублікував ще одну обширну рецензію, знову Едварда Бармакіяна, в якій цим разом автор відмітив осяги Володимира Леонова, тренера середньої школи в місті Вестфілд, Ню Джерзі. В звітовій рецензії автор цитував Леонова, його розповідь про своїх змагунів, тактику гри, можливості в цьогорічних першенствах середніх шкіл в Північному Ню Джерзі. На прикінці рецензії Леонів пригадав, що в перших трьох роках, коли Вестфілд дійшов до секційного фіналу, кожночасно програв з дружиною Коламбія, в якій тренером є його колишній тренер; коли Леонів виступав в дружині „Нюарк Юкрейнієнс" (гобто „Чорноморській Січі"). „Тепер ми відчуваємо, що будемо горою. Мої змагуни цим разом є певні себе, але ми не хочемо бути зарозумілими.

Ми дістали лекцію від Томс Рівер Іст в минулорічному фіналі", — закінчив свою розмову Леонів. Поруч рецензії була поміщена світлина цього українського тренера, який між іншим в 1970-их роках двократно працював інструктором копаного м'яча в спортовій школі УСВТ „Ч. Січ".

(от)

Вісті з Трентону

• **Українська Група Гамилтону (УГГ) влаштувала імпрезу п. н. „Таня й Людмила з Канади—показ мистецьких картин", в суботу, 4-го жовтня ц. р., в приміщеннях Українсько-Американського Культурного Центру, при 477 Джеремая авеню в Гамилтон Тавншип, біля Трентону. У виставці були оригінальні картини Тані Аксюки з Квебеку й літографи Людмили Темертей з Монтреалю.**

X X X

• **Перша українська баптистська церква в Трентоні мала свої імпрези вечорами 10-го, 11-го, 12-го жовтня ц. р. в УАКЦентрі Трентону, в яких виступили тріо з Рочестеру, Н. Й.,—зі співами, промовами та читанням Святого Письма.**

X X X

• **11-ий Відділ СУА в Трентоні влаштував своє традиційне „Печення бараболі" з виставкою мистецьких картин ґалерії Ірени Ванчицької й Люби з Філядельфії в неділю, 12-го жовтня, на подвір'ї Українського Народному Дому в Гамилтоні.**

Ю. А. М.

Не іґноруймо...

(Закінчення зі стор. 2)

ських церков в Америці і Канаді, і також дві катедри, були виконані неукраїнськими архітектами чи інженерами. Чи можна собі уявити, щоб будинки, церкви чи божниці інших добре зорганізованих етнічних груп були проєктовані їм чужими архітектами?

Такий підхід до справи виказує виразний брак довір'я до своїх професіоналістів і болюче почуття „меншовартости".

Думаю, що обов'язок громадянства підтримувати різні організації та установи повинен бути двосторонній. Між нашими професіоналістами та мистцями є люди, які вже вибилися в перші ряди своїх професій, не тільки льокально, але також у світі, а інші ще шукають за нагодою виказати свої таланти. Підтримання таких людей не тільки їм поможе, але також поширить знання про наше мистецтво поза нашим ґетто в ширшому обсягу Америки і світу.

Юрій Савицький, архітект

Ню Йорк